

ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΦΑΒΗ-ΚΩΝΣΤ. ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΠΟΥΛΟΥ

ΕΚΛΟΓΑΙ

ΕΞ ΑΡΧΑΙΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΝ

ΔΙΑ ΤΗΝ Β' ΚΑΙ Γ' ΤΑΞΙΝ ΤΩΝ ΓΥΜΝΑΣΙΩΝ

ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΕΚΔΟΣΕΩΣ ΣΧΟΛΙΚΩΝ ΒΙΒΛΙΩΝ
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
1940

ΕΚΛΟΓΑΙ
ΕΞ ΑΡΧΑΙΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΝ

ΕΚΛΟΓΑΙ

ΕΞ ΑΡΧΑΙΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΝ

ΔΙΑ ΤΗΝ Β΄ ΚΑΙ Γ΄ ΤΑΞΙΝ ΤΩΝ ΓΥΜΝΑΣΙΩΝ

ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΕΚΔΟΣΕΩΣ ΣΧΟΛΙΚΩΝ ΒΙΒΛΙΩΝ
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

1940

I

ΑΙΣΩΠΕΙΟΙ ΜΥΘΟΙ

Ὁ Αἰσωπος ἔζησε περὶ τὸ 550 πρὸ Χριστοῦ· ἦτο δοῦλος τοῦ Ἰάδμονος τοῦ Σαμίου, ἠρέσκετο δὲ νὰ διηγῆται μικροὺς μύθους σκωπικοὺς καὶ πειρακτικούς, τοὺς ὁποίους ἢ ἐπλαττεν ὁ ἴδιος ἢ ἤκουε παρ' ἄλλων καὶ ἀπεμνημόνευε· διὰ τοῦτο δὲ λέγονται Αἰσώπειοι μῦθοι.

Τὸ γνῶρισμα τῶν Αἰσωπέων μύθων εἶναι, ὅτι δι' αὐτῶν προσωποποιοῦνται πάντα τὰ δημιουργήματα τῆς φύσεως καὶ ἐμφανίζονται ὡς ὁμιλοῦντα καὶ τὰ ζῶα πάντα καὶ τὰ φυτὰ καὶ τὰ ἄψυχα πράγματα.

Τοιοῦτοι μῦθοι φέρονται καὶ σήμερον εἰς τὸ στόμα τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ εἴτε κατὰ συνεχῆ προφορικὴν παράδοσιν ἔκτοτε εἴτε ἐκ μεταγενεστέρως συνθέσεως αὐτῶν.

I. ΑΙΣΩΠΕΙΟΙ ΜΥΘΟΙ

1. Ἀλώπηξ καὶ βότρυες.

Ἀλώπηξ λιμώτιουσα, ὡς ἐθεάσατο ἐπὶ τινος ἀναδενδράδος βότρυς κρεμαμένους, ἠβουλήθη φαγεῖν αὐτούς, ἀλλ' οὐκ ἠδύνατο. Ἀπομακρυνομένη δὲ πρὸς ἑαυτὴν ἔλεγεν· «ὄμφακές εἰσιν».

2. Ὦνος καὶ λεοντῆ.

Ὦνος δορὰν λέοντος ἐνδυθείς, λέων ὑπὸ πάντων ἐνομιζετο καὶ φυγὴ μὲν ἦν ἀνθρώπων, φυγὴ δὲ ποιμνίων. Ὡς δέ, ἀνέμου πνεύσαντος, ἡ δορὰ περιηρέθη, τότε δὴ πάντες, δραμόντες, ξύλοις καὶ ῥοπάλοις αὐτὸν παιον.

3. Λύκος καὶ λέων.

Λύκος ποτέ, ἀρπάσας πρόβατον ἐκ ποιμνίου, ἐκόμιζεν αὐτὸ εἰς τὴν κοίτην· λέων δὲ αὐτῷ συναντήσας ἀφείλετο τὸ πρόβατον. Ὁ δὲ πόρρω στὰς εἶπεν· «ἀδίκως ἀφείλου τὸ ἐμόν». Ὁ δὲ λέων γελάσας ἔφη· «σοὶ γὰρ δικαίως ὑπὸ φίλου ἐδόθη».

4. Λαγωοὶ καὶ ἀλώπεκες.

Λαγωοὶ ποτε πολεμοῦντες ἀετοῖς παρεκάλουν εἰς συμμαχίαν ἀλώπεκας· αἱ δὲ εἶπον· «ἐβοηθήσαμεν ἂν ὑμῖν, εἰ μὴ ἐγιγνώσκομεν τίνες ἐστέ καὶ τίσι πολεμεῖτε».

5. Ζεὺς καὶ ὄφεις.

Τῷ Διὶ γάμους τελοῦντι, πάντα τὰ ζῶα δῶρα ἐκόμιζεν, ἕκαστον κατὰ τὴν ἑαυτοῦ δύναμιν· ὄφεις δέ, ῥόδον λαβῶν ἐν τῷ στόματι, ἔρπον ἀνέβαινον. Ἰδὼν δὲ αὐτὸν Ζεὺς εἶπε· «τῶν ἄλλων πάντων τὰ δῶρα δέχομαι, ἀπὸ δὲ τοῦ σοῦ στόματος οὐδὲν λαμβάνω».

6. Χελώνη καὶ λαγῶς.

Χελώνη καὶ λαγῶς περὶ ταχύτητος ἤριζον· καὶ δὴ τέρματα ὄρισαντες ἔτρεχον. Ὁ μὲν οὖν λαγῶς, διὰ τὴν ἔμφυτον ταχύτητα ἀμελήσας τοῦ δρόμου, ἐκοιμήθη· ἡ δὲ χελώνη, γιγνώσκουσα τὴν ἑαυτῆς βραδύτητα, οὐ διέλειπε τρέχουσα καὶ οὕτω, τὸν λαγῶν κοιμώμενον παραδραμοῦσα, εἰς τὰ τέρματα πρότερα ἀφίκετο.

7. Ναυαγός.

Ἄνῆρ Ἀθηναῖος μεθ' ἑτέρων τινῶν ἔπλει. Καὶ δὴ, χειμῶνος σφοδροῦ γενομένου, ἡ ναῦς ἀνετράπη· οἱ μὲν οὖν ἄλλοι πάντες διενήχοντο, ὁ δὲ Ἀθηναῖος, τὴν Ἀθηνᾶν ἐπικαλούμενος, μυρία ἐπηγγέλλετο, εἰ περισωθείη. Τῶν νεναυαγηκότων δέ τις παρανηχόμενος εἶπε πρὸς αὐτόν· «ἀλλὰ σὺν Ἀθηνᾷ καὶ χεῖρα κίνει».

8. Πῆραι δύο.

Ἀνθρώπων ἕκαστος δύο πῆρας φέρει, τὴν μὲν ἔμπροσθεν, τὴν δὲ ὀπισθεν, γέμει δὲ κακῶν ἑκατέρω· ἀλλ' ἡ μὲν ἔμ-

προσθεν ἄλλοτριῶν, ἡ δὲ ὄπισθεν τῶν αὐτοῦ τοῦ φέροντος. Καὶ διὰ τοῦτο οἱ ἄνθρωποι τὰ μὲν ἑαυτῶν κακὰ οὐχ ὀρῶσι, τὰ δὲ ἄλλότρια πάνυ ἀκριβῶς θεῶνται.

9. Κολοιδὸς καὶ γλαῦξ.

Κάλλους ἀγῶν ἦν τοῖς ὄρνισιν' ἐπὶ τινα δὲ ποταμὸν παραγε-
νόμενοι ἀπενίζοντο. Κολοιδὸς δέ, γιγνώσκων τὴν ἑαυτοῦ δυσ-
μορφίαν, τὰ ἀπολίπτοντα ἀπὸ τῶν ἄλλων ὄρνιθων πτερὰ συνέ-
λεξε καὶ ἑαυτῷ προσεκόλλησε. Συνέβη οὖν ἐκ τούτου εὐειδέ-
στατον πάντων γενέσθαι. Γλαῦξ δέ, μόνη γνοῦσα τὸ πρῶγμα,
τὸ ἑαυτῆς πτερόν ἀφηρεῖτο καὶ τοὺς ἄλλους ὄρνιθας ταῦτόν
πράττειν ἀνέπειθε. Τῶν μὲν οὖν ὄρνιθων ἕκαστος ἀφείλετο
τὸ ἑαυτοῦ πτερόν, «ὁ δὲ κολοιδὸς ἦν πάλιν κολοιδός».

10. Κομπαστής.

Ἄνθρωπος ἀποδημήσας καὶ πολλὰς περιελθὼν χώρας εἰς τὴν
ἑαυτοῦ ἐπανῆλθεν· ἐνταῦθα δὲ ἄλλα τε πολλὰ ἐν διαφόροις
χώραις ἠνδραγαθηκένοι ἐκόμπαζε, καὶ δὴ καὶ ἐν Ῥόδῳ πεπη-
δηκένοι πήδημα, οἷον οὐδεὶς δυνατὸς ἂν εἶη πηδησαι· πρὸς
ταῦτα δὲ καὶ μάρτυρας τοὺς ἐκεῖ παρόντας ἔλεγεν ἔχειν. Τῶν
δὲ ἀκούοντων τις ὑπολαβὼν ἔφη· «ἄλλ' εἰ ἀληθὲς τοῦτ' ἔστιν,
οὐδὲν δεῖ σοι μαρτύρων· ἰδοὺ ἡ Ῥόδος, ἰδοὺ καὶ τὸ πήδημα».

11. Κόραξ καὶ ἀλώπηξ.

Κόραξ κρέας ἀρπάσας ἐπὶ τινος δένδρου ἐκαθέζετο. Ἀλώ-
πηξ δέ, θεασαμένη αὐτόν, ἐβούλετο τὸ κρέας ἀφελέσθαι· σιῶσα
οὖν ἐπὶ ἡνείκε αὐτόν λέγουσα· «ὡς εὐμεγέθης τε καὶ καλὸς εἶ, ὦ
κόραξ· σοὶ μάλιστα πρέπει τῶν ὀρνέων βασιλεύειν· καὶ τοῦτο
πάντως ἂν ἐγένετο, εἰ φωνὴν εἶχες». Ὁ δέ, βουλόμενος παρα-

στῆσαι αὐτῆ. ὡς καὶ φωνὴν ἔχει, βαλὼν τὸ κρέας μεγάλως ἀνέκραγεν. Ἐκείνη δὲ προσδραμοῦσα καὶ τὸ κρέας ἀρπάσασα ἔφη· «ὦ κόραξ, ἔχεις πάντα, νοῦν μόνον κτῆσαι».

12. Λέων καὶ ἄρκτος.

Λέων καὶ ἄρκτος, ὁμοῦ νεβρῶ περιτυχόντες, περὶ τούτου ἐμάχοντο καὶ οὐδέτερος ἐνίκα. Ἀπαυδήσαντες δὲ ἐκ τῆς πολλῆς μάχης, κατέκειντο ἐκλελυμένοι. Ἀλώπηξ δὲ περιουῖσα, ἐπεὶ εἶδεν αὐτοὺς πεπτωκότας καὶ τὸν νεβρὸν ἐν τῷ μέσῳ κείμενον, τοῦτον ἀρπάσασα, ὄχρετο φεύγουσα. Οἱ δέ, μὴ δυνάμενοι ἀναστῆναι, εἰ καὶ ἐώρων αὐτήν, εἶπον· «δειλαιοὶ ἡμεῖς, ὅτι δι' ἀλώπεκα ἐμοχθοῦμεν».

13. Λέων καὶ μῦς.

Λέοντος κοιμωμένου εἰς τὸ στόμα μῦς εἰσῆλθεν· ὁ δέ, ἐξανασιτᾶς καὶ συλλαβὼν αὐτόν, ἔμελλε καταφαγεῖν. Ὁ δὲ μῦς ἐδέθη αὐτοῦ μὴ φαγεῖν αὐτόν, λέγων ὅτι, σωθεῖς, ἀξίαν χάριν ἀποδώσει γελᾶσας δ' ὁ λέων αὐτὸν ἀπέλυσε. Μετ' οὐ πολὺ, συλληφθεὶς ὁ λέων ὑπὸ τινων κυνηγῶν, κάλῳ ἐδέθη ἐπὶ τινὶ δένδρῳ· τηνικαῦτα ὁ μῦς ἀκούσας αὐτοῦ στένοντος, προσελθὼν τὸν κάλων περιέτρωγε καὶ λύσας ἔφη· «σὺ μὲν οὖν τότε μου κατεγέλασας, ὡς μὴ προσδοκῶν παρ' ἐμοῦ ἀμοιβὴν κομιεῖσαι· νῦν δὲ ἴσθι, ὅτι ἔστι καὶ παρὰ μουσὶ χάρις».

14. Λέων καὶ ἀλώπηξ.

Λέων γηράσας καὶ μὴ δυνάμενος δ' ἀλκῆς ἑαυτῷ τροφήν πορίζειν, ἔγνω δι' ἐπινοίας τοῦτο πρᾶξι. Καὶ δὴ, παραγενόμενος εἰς τι σπήλαιον καὶ ἐνταῦθα κατακλιθεὶς, προσεποιεῖτο τὸν νοσοῦντα καὶ οὕτω τὰ προσιόντα εἰς ἐπίσκεψιν ζῆλα συλ-

λαμβάνων κατήσθιε. Πολλῶν δὲ θηρίων ἀπολομένων, ἀλώπηξ τὸ τέχνασμα αὐτοῦ συνεῖσα παρεγένετο καὶ σταῖσα ἄπωθεν τοῦ σπηλαίου, ἐπυνθάνετο αὐτοῦ «πῶς ἔχεις;» ὁ δὲ εἶπε, «κακῶς», καὶ τὴν αἰτίαν δὲ ἤρετο, δι' ἣν οὐκ εἰσήει ἀλώπηξ δὲ ἔφη· «ἀλλ' ἔγωγε εἰσηλθὼν ἄν, εἰ μὴ ἐώρων πολλῶν εἰσιόντων ἵχνη, ἐξιόντος δὲ οὐδενός».

15. Λέων, λύκος καὶ ἀλώπηξ.

Λέων γηράσας ἐνόσει κατακεκλιμένος ἐν ἄντροφ' προσῆσαν δ' ἐπισκεψόμενα τὸν βασιλέα; πλὴν ἀλώπεκος, τᾶλλα ζῶα. Ὁ τοίνυν λύκος, λαβόμενος εὐκαιρίας, κατηγόρει τῆς ἀλώπεκος, ὅτι παρ' οὐδὲν τίθεται τὸν πάντων τῶν ζῶων κρατοῦντα καὶ διὰ τοῦτο μὴδ' εἰς ἐπίσκεψιν ἀφίκετο. Ταῦτα τοῦ λύκου λέγοντος, προσῆλθε καὶ ἡ ἀλώπηξ καὶ τῶν τελευταίων τοῦ λύκου λόγων ἠκροάσατο.

Ὁ μὲν οὖν λέων κατ' αὐτῆς ἐβρουχάτο· ἡ δ', ἀπολογίας καιρὸν αἰτήσασα, ἔφη· «καὶ τίς σε τῶν προσελθόντων ὠφέλησεν, ὅσον ἐγώ; πανταχόσε γὰρ περινοστήσασα θεραπείαν ὑπὲρ σοῦ παρ' ἱατροῦ ἐζήτησα καὶ ἔμαθον». Τοῦ δὲ λέοντος τὴν θεραπείαν εἰπεῖν κελεύσαντος, φησὶν· «ἦν λύκον ἐκδείξης καὶ τὴν αὐτοῦ δορὰν θερμὴν ἀμφιέση». Καὶ τοῦ λύκου αὐτίκα νεκροῦ κειμένου, γελῶσα εἶπεν· «οὐ χρὴ τὸν δεσπότην πρὸς δυσμένειαν παρακινεῖν, ἀλλὰ πρὸς εὐμένειαν».

16. Γεωργοῦ παῖδες.

Γεωργοῦ παῖδες πρὸς ἀλλήλους ἤριζον· ὁ δὲ πατήρ, καίπερ πολλὰ παραινῶν, οὐκ ἠδύνατο πείσαι αὐτοὺς ὁμοφρονεῖν· διὸ ἔγνω παραδείγματι πρὸς τοῦτο χρήσασθαι.

Ἐκέλευσεν οὖν αὐτοὺς ῥάβδων δέσμην κομίσει. Τῶν δὲ τὸ προσταχθὲν ποιησάντων, τὸ μὲν πρῶτον ἔδωκεν αὐτοῖς ἀθρόας τὰς ῥάβδους καὶ ἐκέλευε θραύειν· οἱ δὲ οὐκ ἠδύναντο. Ἔπειτα λύσας τὴν δέσμην ἀνὰ μίαν αὐτοῖς ῥάβδον ἐδίδου· οἱ δὲ ῥαδίως ἔθραυον αὐτάς. Τότε οὖν ἔφη ὁ πατήρ· «ἀλλὰ καὶ ὑμεῖς, ὦ παῖδες, ἐὰν μὲν ὁμοφρονῆτε, ἀχειρωτοὶ τοῖς ἐχθροῖς ἔσεσθε, ἐὰν δὲ ἐρίζητε ἀλλήλοις, εὐάλωτοι».

17. Ὀδοιπόροι καὶ πλάτανος.

Ὀδοιπόροι δύο θέρους ὥρα περὶ μεσημβριάν ὑπὸ καύματος ἐτρύχοντο. Ὡς δὲ ἐθεάσαντο πλάτανον, ὑπὸ ταύτην ἦλθον καὶ ἐν τῇ σκιᾷ κατακλιθέντες ἀνεπαύοντο. Ἀναβλέψαντες δὲ εἰς τὴν πλάτανον ἔλεγον πρὸς ἀλλήλους, ὡς ἄκαρπον καὶ ἀνωφελὲς ἀνθρώποις ἐστὶ τοῦτο τὸ δένδρον. Ἡ δὲ ὑπολαβοῦσα ἔφη· «ὦ ἀχάριστοι, ἔτι τῆς ἐξ ἐμοῦ εὐεργεσίας ἀπολαύοντες ἄκαρπὸν με καὶ ἀνωφελῆ ἀποκαλεῖτε;»

18. Παῖς ψεύστης.

Παιδίον πρόβατα νέμον τοὺς ἀγρότας πολλάκις ἐπεκαλεῖτο λέγων· «βοηθεῖτε! ἔρχεται λύκος». Οἱ δὲ ἀγρόται τρέχοντες εὗρισκον τοῦτον οὐκ ἀληθεύοντα. Μετὰ δὲ ταῦτα τοῦ λύκου προσελθόντος καὶ τοῦ παιδὸς βοῶντος· «δεῦτε, λῦκος!» οὐκέτι τις ἐπίστευε προσδραμεῖν αὐτῷ καὶ βοηθῆσαι. Ὁ δὲ λύκος, εὐρῶν ἄδειαν, τὴν ποίμνην πᾶσαν διέφθειρεν εὐκόλως.

19. Ὀδοιπόροι καὶ ἄρκτος.

Δύο φίλοι τὴν αὐτὴν ὁδὸν ἐβάδιζον. Ἄρκτου δὲ αὐτοῖς ἐπιφανείσης, ὁ μὲν εἷς φθάσας ἀνέβη ἐπὶ τι δένδρον καὶ ἐνταῦθα ἐκρύπτετο, ὁ δ' ἕτερος πεσὼν ἐπὶ τοῦ ἐδάφους ἑαυτὸν νεκρὸν

προσεποιεῖτο. Ἐπειδὴ δὲ ἡ ἄρκτος προσήνεγκεν αὐτῷ τὸ ῥύγχος καὶ περιωσφραίνεται, τὰς ἀναπνοὰς συνεῖχε· φασὶ γὰρ νεκροῦ μὴ ἄπτεσθαι τὸ ζῶον. Ἀπαλλαγείσης δὲ τῆς ἄρκτου, ὁ ἀπὸ τοῦ δένδρου καταβάς ἐπυνθάνετο τοῦ ἐτέρου, τί αὕτη πρὸς τὸ οὖς εἰρήκει. Ὁ δὲ εἶπε· «Τοῦ λοιποῦ τοιούτοις μὴ συνοδοιπορεῖν φίλοις, οἳ ἐν κινδύνοις οὐ παραμένουσιν».

II

ΕΚ ΤΗΣ ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΥ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ

Ὁ Ἀπολλόδωρος ἦτο Ἀθηναῖος, ἔζησε δὲ κατὰ τὸν δεύτερον μετὰ Χριστὸν αἰῶνα καὶ ἤσκησε τὸ ἐπάγγελμα τοῦ Γραμματικοῦ.

Οἱ Γραμματικοί, οἱ ὁποῖοι ἀνεφάνησαν ἀπὸ τὴν ἐποχὴν τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου, ἦσαν διδάσκαλοι ἀνωτέρων φιλολογικῶν μαθημάτων καὶ ὄχι γραμματικῆς μόνον, θὰ ἦτο δὲ δυνατὸν νὰ παραβληθοῦν πρὸς καθηγητὰς τῆς φιλολογίας ἐν τοῖς πανεπιστημίοις.

Τοιοῦτος ἦτο καὶ ὁ Ἀπολλόδωρος. Τὸ βιβλίον του περιέχει συνοπτικῶς τὰς μυθικὰς παραδόσεις τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων περὶ γενέσεως τῶν θεῶν, περὶ τῶν ἡρώων καὶ περὶ τῶν πρώτων ἀνθρώπων, ἐχρησίμευε δὲ ὡς ἀνάγνωσμα τῶν μαθητῶν εἰς τὰ σχολεῖα.

Τὸ βιβλίον τοῦτο δὲν διεσώθη ὁλόκληρον, ὠνομάσθη δὲ Βιβλιοθήκη, διότι ἀπετελεῖτο τρόπον τινὰ ἀπὸ πολλὰ μικρότερα βιβλία.

II. ΕΚ ΤΗΣ ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΥ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ

Α'. ΕΚ ΤΗΣ ΘΕΟΓΟΝΙΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΚΟΣΜΟΓΟΝΙΑΣ

1. Οὐρανὸς καὶ Γῆ.

1. Οὐρανὸς πρῶτος τοῦ παντὸς ἐδυνάστευσε κόσμου. Λαβῶν δὲ γυναῖκα Γῆν, ἐτέκνωσε πρώτους τοὺς ἑκατόγχειρας προσαγορευθέντας, Βριάρεων, Γύην καὶ Κόττον, οἳ μεγέθει τε καὶ δυνάμει ἀνυπέρβλητοι ἐγένοντο.

2. Μετὰ τούτους δὲ τίκτει αὐτῷ ἡ Γῆ τοὺς Κύκλωπας, Ἄργην, Στερόπην καὶ Βρόντην. Ἄλλὰ τούτους μὲν Οὐρανὸς ἔδησε καὶ εἰς Τάρταρον ἔρριψε· τόπος δ' οὗτος ἐρεβώδης ἐστὶν ἐν Ἄδου, τοσοῦτον ἀπὸ γῆς ἀπέχων διάστημα, ὅσον ἀπ' οὐρανοῦ γῆ.

3. Τεκνοῖ δὲ αὖθις ἐκ Γῆς Οὐρανὸς παῖδας μὲν τοὺς Τιτᾶνας προσαγορευθέντας, Ὠκεανόν, Κοῖον, Ὑπερίονα, Κρεῖον, Ἴαπετὸν καὶ νεώτατον ἀπάντων Κρόνον· θυγατέρας δὲ τὰς κληθείσας Τιτανίδας, Τηθύν, Ῥέαν, Θέμιν, Μνημοσύνην, Φοίβην, Διώνην καὶ Θείαν.

2. Κρόνος και 'Ρέα.

4. 'Αγανακιοῦσα δὲ Γῆ ἐπὶ τῇ ἀπωλείᾳ τῶν εἰς Τάρταρον ῥιφθέντων παίδων, πείθει τοὺς Τιτᾶνας ἐπιθέσθαι τῷ πατρί. Οἱ δὲ ἐπιτίθενται καὶ καταβάλλουσι τὸν πατέρα. Ἐκβαλόντες δὲ τοῦτον τῆς ἀρχῆς, τοὺς τε καταταρταρωθέντας ἀνήγαγον ἀδελφοὺς καὶ τὴν ἀρχὴν Κρόνῳ παρέδοσαν.

5. Ὁ δὲ τούτους μὲν, τοὺς Κύκλωπας, ἐν τῷ Ταρτάρῳ πάλιν καθείρξε, τὴν δὲ ἀδελφὴν 'Ρεάν γυναικα ἔλαβε· θεμιτὸν γὰρ ἦν. Ἐπειδὴ δὲ Γῆ τε καὶ Οὐρανὸς προέλεγον αὐτῷ ὑπὸ παιδὸς ἰδίου τὴν ἀρχὴν ἀφαιρεθήσεσθαι, κατέπινε τὰ γεννώμενα τέκνα. Καὶ πρώτην μὲν γεννηθεῖσαν Ἑστίαν κατέπινε, ἔπειτα Δήμητρα καὶ Ἥραν, μεθ' ἧς Πλούτωνα καὶ Ποσειδῶνα.

3. Γέννησις τοῦ Διός.

6. Ὁργισθεῖσα δὲ ἐπὶ τούτοις 'Ρέα παραγίγνεται εἰς Κρήτην, ὅτε τὸν Δία ἐγκυμονοῦσα ἐτύγχανε, τίκτει δὲ αὐτὸν ἐν ἄντρῳ τῆς Δίκτης. Καὶ τοῦτον δίδωσι τρέφεσθαι Κούρησι καὶ ταῖς νύμφαις Ἀδραστεία τε καὶ Ἴδη.

7. Αὐταὶ μὲν οὖν τὸν παῖδα ἔτρεφον τῷ τῆς Ἀμαλθείας γάλακτι, οἱ δὲ Κούρητες ἔνοπλοι ἐν τῷ ἄντρῳ τὸ βρέφος φυλάσσοντες τοῖς δόρασι τὰς ἀσπίδας συνέκρουον, ἵνα μὴ τῆς τοῦ παιδὸς φωνῆς ὁ Κρόνος ἀκούσῃ. Ἐπὶ δὲ λίθον σπαργανώσασα ἔδωκε καταπιεῖν ὡς τὸν γεγεννημένον παῖδα.

4. Ζεὺς καὶ τιτανομαχία.

8. Ἐπεὶ δὲ Ζεὺς ἐγένετο τέλειος, δίδωσι Κρόνῳ καταπιεῖν φάρμακον, ὑφ' οὗ ἐκεῖνος ἀναγκασθεὶς ἔξεμεῖ πρῶτον

μὲν τὸν λίθον, ἔπειτα δὲ τοὺς παῖδας, οὓς κατέπειε. Μετὰ τούτων ὁ Ζεὺς τὸν πρὸς Κρόνον καὶ Τιτᾶνας ἐξήνεγκε πόλεμον.

9. Μαχομένων δὲ αὐτῶν ἑνιαυτοὺς δέκα, ἡ Γῆ προεῖπε τῷ Διὶ νίκην, ἂν τοὺς καταταρταρωθέντας ἔχη συμμάχους· ὁ δὲ ἔλυσε τούτους. Κύκλωπες οὖν τότε, Διὶ μὲν διδόσιν βροντὴν καὶ ἀστραπὴν καὶ κεραυνόν, Πλούτωνι δὲ κυνέην, Ποσειδῶνι δὲ τρίαιναν. Οἱ δέ, τούτοις ὄπλισθέντες, κρατοῦσι Τιτάνων καὶ καθεῖρξαν αὐτοὺς ἐν τῷ Ταρτάρῳ. Αὐτοὶ δὲ διακληροῦνται περὶ τῆς ἀρχῆς καὶ λαγχάνει Ζεὺς μὲν τὴν ἐν τῷ οὐρανῷ δυναστείαν, Ποσειδῶν δὲ τὴν ἐν τῇ θαλάσῃ, Πλούτων δὲ τὴν ἐν Ἅδου.

5. Γιγαντομαχία.

10. Γῆ δέ, περὶ Τιτάνων ἀγανακτοῦσα, τίκει Γίγαντας, ὄντας μεγέθει μὲν σωμάτων ἀνυπερβλήτους, δυνάμει δὲ ἀκαταγωνίστους. Ἡκόντιζον δ' οὔτοι εἰς οὐρανὸν πέτρας καὶ δρυς ἡμμένας. Διέφερον δὲ πάντων Πορφυρίων καὶ Ἄλκυονεύς. Τοῖς δὲ θεοῖς λόγιον ἦν, ὑπὸ θεῶν μὲν μηδένα τῶν Γιγάντων ἀπολεῖσθαι, συμμαχοῦντος δὲ θνητοῦ τινός, τελευτήσειν.

11. Ζεὺς οὖν Ἡρακλέα σύμμαχον δι' Ἀθηνᾶς ἐπεκαλέσατο. Κάκεινος πρῶτον μὲν ἐτόξευσεν Ἄλκυονέα, ὅς οὕτως ἐτελεύτα. Πορφυρίων δὲ Ἡρακλεῖ κατὰ τὴν μάχην ἐφόρμησε, Διὸς δὲ κεραυνώσαντος, ἐτελεύτα καὶ οὗτος. Καὶ τοὺς ἄλλους δὲ κερανοῖς Ζεὺς βαλὼν διέφθειρεν.

6. Προμηθεύς.

12. Προμηθεὺς δὲ ὁ Ἰαπετοῦ, ἐξ ὕδατος καὶ γῆς ἀνθρώπους πλάσας, ἔδωκεν αὐτοῖς καὶ πῦρ λάθρα Διὸς ἐν νάρ-

θηκι κρύψας. Ὡς δὲ τοῦτο ἤσθητο Ζεὺς, ἐπέταξεν Ἡφαίστω ἐν τῷ Καυκάσῳ ὄρει τὸ σῶμα αὐτοῦ προσηλῶσαι· τοῦτο δὲ Σκυθικὸν ὄρος ἐστίν. Ἐν δὲ τούτῳ προσηλωθεὶς Προμηθεὺς διὰ πολλῶν ἐτῶν ἐδέδετο· καθ' ἑκάστην δὲ ἡμέραν ἀετὸς ἐπιπετόμενος τοὺς λοβοὺς ἐνέμετο τοῦ ἥπατος, ἀΰξανομένου διὰ νυκτός.

13. Καὶ Προμηθεὺς μὲν τοῦ κλαπέντος πυρὸς δίκην ἔτινε ταύτην, μέχρις Ἡρακλῆς αὐτὸν ἔλυσε. Προμηθέως δὲ παῖς Δευκαλίων ἐγένετο. Οὗτος, βασιλεύων τῶν περὶ τὴν Φθίαν τόπων, γυναῖκα ἄγεται Πύρραν τὴν Ἐπιμηθέως καὶ Πανδώρας, ἣν πρώτην γυναῖκα θεοὶ ἔπλασαν.

7. Δευκαλίων καὶ κατακλυσμός.

14. Ἐπεὶ δὲ ἀφανίσει Ζεὺς τὸ τῶν ἀνθρώπων γένος ἠθέλησεν, ὑποθεμένου Προμηθέως, Δευκαλίων λάρνακα ἐτεκνήνατο καί, τὰ ἐπιτήδεια ἐνθέμενος, εἰς ταύτην μετὰ Πύρρας εἰσέβη.

15. Ζεὺς δέ, πολὺν ὑετὸν ἀπ' οὐρανοῦ χέας, τὰ πλεῖστα μέρη τῆς Ἑλλάδος κατέκλυσε, ὥστε διαφθαρῆναι πάντας ἀνθρώπους. Δευκαλίων δέ, ἐν τῇ λάρνακι διὰ τοῦ ὕδατος φερόμενος ἐφ' ἡμέρας καὶ νύκτας ἐννέα, τῷ Παρνασσῷ ὄρει προσίσχει· κακεῖ, τῶν ὄμβρων παῦλαν λαβόντων, ἐκβὰς θύει Διὶ φυξίῳ.

16. Ζεὺς δὲ πέμψας Ἐρμῆν πρὸς αὐτὸν ἐπέτρεψεν αἰρεῖσθαι ὅ,τι βούλεται· ὁ δὲ αἰρεῖται ἀνθρώπους γενέσθαι. Καὶ Διὸς εἰπόντος, ὑπὲρ κεφαλῆς ἔβαλλον αἴροντες λίθους Δευκαλίων τε καὶ Πύρρα, καὶ οὐς μὲν ἔβαλε Δευκαλίων, ἀνδρες ἐγένοντο, οὐς δὲ Πύρρα, γυναῖκες.

8. Ἑλληνας.

17. Γίνονται δὲ Πύρρος καὶ Δευκαλίωνος παῖδες Ἑλληνας μὲν πρῶτος, δεύτερος δὲ Ἀμφικτύων, θυγάτηρ δὲ Πρωτογένεια. Ἑλληνας δὲ καὶ νύμφης Ὀρηίδος γίνονται Δῶρος, Ξοῦθος καὶ Αἴολος. Αὐτὸς μὲν οὖν τοὺς τέως Γραικοὺς καλουμένους Ἑλληνας ἀφ' ἑαυτοῦ προσηγόρευσε, τοῖς δὲ παισὶν ἐμέρισε τὴν χώραν· καὶ Ξοῦθος μὲν, λαβὼν τὴν Πελοπόννησον, ἐκ Κρεούσης ἐγέννησεν Ἀχαιοὺς καὶ Ἴωνας, ἀφ' ὧν Ἀχαιοὶ καὶ Ἴωνες καλοῦνται· Δῶρος δὲ, τὴν πέραν Πελοποννήσου χώραν λαβὼν, τοὺς κατοίκους ἀφ' ἑαυτοῦ Δωριεῖς ἐκάλεσεν· Αἴολος δὲ, βασιλεύων τῶν περὶ τὴν Θεσσαλίαν τόπων, τοὺς ἐνοικοῦντας Αἰολεῖς προσηγόρευσε.

9. Ἡ Δημήτηρ ἐν Ἐλευσίνι.

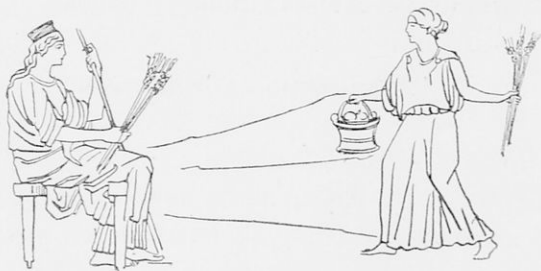
18. Πλούτων, Περσεφόνην γυναῖκα λαβεῖν βουλόμενος, ἤρπασεν αὐτὴν κρύφα. Δημήτηρ δὲ μετὰ λαμπάδων νυκτὸς τε καὶ ἡμέρας κατὰ πᾶσαν τὴν γῆν ζητοῦσα περιήει. Μαθοῦσα δὲ παρ' Ἑρμιονέων, ὅτι Πλούτων αὐτὴν ἤρπασεν, ὠργίσθη τοῖς θεοῖς καὶ κατέλιπεν οὐρανόν· εἰκασθεῖσα δὲ γυναικί, ἦκεν εἰς Ἐλευσίνα. Καὶ πρῶτον μὲν ἐπὶ τὴν ἀπ' ἐκείνης κληθεῖσαν Ἀγέλαστον ἐκάθισε πέτραν, ἔπειτα δὲ πρὸς Κελεὸν ἦλθε, τὸν βασιλεύοντα τότε Ἐλευσινίων.

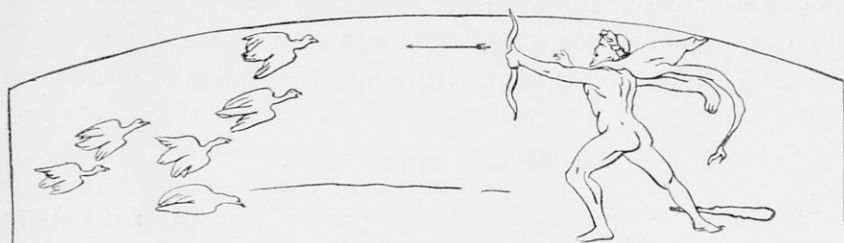
19. Ὄντος δὲ τῆ τοῦ Κελεοῦ γυναικὶ Μετανείρᾳ παιδίου, τοῦτο ἡ Δημήτηρ παραλαβοῦσα ἔτρεφε. Βουλομένη δὲ αὐτὸ ἀθάνατον ποιῆσαι, τὰς νύκτας εἰς πῦρ κατετίθει τὸ βρέφος καὶ περιήρει τὰς θνητὰς σάρκας αὐτοῦ.

20. Καθ' ἡμέραν δὲ παραδόξως αὐξανόμενου τοῦ Δημοφῶντος (τοῦτο γὰρ ἦν ὄνομα τῷ παιδί), ἐπετήρησεν ἡ Μετά-

νειρα. Καταλαβοῦσα δὲ εἰς πῦρ ὑπὸ τῆς Δήμητρος ἐμβεβλη-
μένον τὸ βρέφος, ἀνεβόησε. Δι' ὅπερ τὸ μὲν βρέφος ὑπὸ
τοῦ πυρὸς ἀνηλώθη, ἡ δὲ θεὰ ἑαυτὴν ἐξέφηνε.

21. Τριτολέμῳ δὲ τῷ πρεσβυτέρῳ τῶν Μεταναίρας παί-
δων, δίφρον κατασκευάσασα πτηνῶν δρακόντων, τὸν πυρὸν
ἔδωκεν ἡ Δημήτηρ, ᾧ τὴν ὄλην οἰκουμένην, δι' οὐρανοῦ
φερόμενος, κατέσπειρεν.

Β'. ΗΡΑΚΛΗΣ

1. Γέννησις Ἡρακλέους. Πρώτα κατορθώματα.

1. Ἀμφιτρύωνος καὶ Ἀλκμήνης ἐγένετο Ἡρακλῆς, ὃς διὰ τὰ ὑπὲρ ἀνθρώπων ἔργα Διὸς ἐνομιζέτο γενέσθαι. Ὀκταμηνιαῖος παῖς ὢν δύο δράκοντας ὑπερμεγέθεις ἐπὶ τὴν εὐνὴν αὐτοῦ ἐλθόντας, ἀγῶν ἐκατέρω τῶν χειρῶν, αὐτοὺς διέφθειρεν.

Αὐξηθέντα δὲ τὸν παῖδα Ἀμφιτρύων ἔπειψεν εἰς τὰ βουκόλια· κάκει τρεφόμενος μεγέθει τε καὶ ῥώμῃ πάντων διέφερον. Οὐκ ἠστόχει δὲ οὔτε τοξεύων οὔτε ἀκοντίζων.

Ἐδιδάχθη δὲ Ἡρακλῆς καὶ ἀρματηλατεῖν καὶ παλαίειν καὶ ὄπλομαχεῖν καὶ κιθαρῳδεῖν.

2. Ἐν δὲ τοῖς βουκολίοις ὀκτωκαιδεκαέτης ὢν, τὸν Κιθαιρώνιον ἀνεῖλε λέοντα· οὗτος γὰρ δορῶμενος ἀπὸ Κιθαιρώνος τὰς Ἀμφιτρύωνος ἔφθειρε βοῦς. Τὴν δὲ δορὰν τοῦ λέοντος Ἡρακλῆς ἠμφιέσατο.

Ἀνακάμπτων δὲ ἀπὸ τῆς θήρας, Θηβαίοις ἐβοήθησε μαχομένοις κατὰ τῶν Μινυῶν, οἳ παρὰ Θηβαίων δασμὸν κατ' ἔτος ἑκατὸν βοῦς ἠξίουσαν. Καὶ τοὺς μὲν Μινύας Ἡρακλῆς πολεμαρχῶν ἐτρέψατο, τὸν δὲ δασμὸν διπλοῦν ἠνάγκασεν αὐτοὺς

Θηβαίοις φέρειν. Λαμβάνει δὲ Ἡρακλῆς παρὰ Κρέοντος τοῦ βασιλέως ἀριστεῖον τὴν πρεσβυτάτην θυγατέρα Μεγάραν, ἐξ ἧς αὐτῷ παῖδες ἐγένοντο τρεῖς, Θηρίμαχος, Κρεοντιάδης καὶ Δηικόων.

2. Μανία Ἡρακλέους.

3. Μετὰ δὲ τὴν πρὸς Μινύας μάχην συνέβη αὐτῷ μανῆναι οὗ ἕνεκα καὶ τοὺς παῖδας οὓς ἐκ Μεγάρας εἶχεν, εἰς πῦρ ἐνέβαλε καὶ τὴν Μεγάραν δὲ αὐτὴν ἐφόνευσε· διό, καταδικάσας ἑαυτοῦ φυγὴν, εἰς Δελφοὺς παραγίγνεται καὶ πυνθάνεται τοῦ θεοῦ, ποῦ κατοικήσῃ. Ἡ δὲ Πυθία κατοικεῖν αὐτὸν εἶπεν ἐν Τίρυνθι, Εὐρυσθεὶ λατρεύοντα ἔτη δώδεκα, καὶ τοὺς ἐπιτασσομένους ἄθλους δέκα ἐπιτελεῖν· καὶ οὕτως ἔφη, τῶν ἄθλων συντελεσθέντων, ἀθάνατον αὐτὸν ἔσσεσθαι.

Ταῦτα ἀκούσας Ἡρακλῆς, εἰς Τίρυνθα ἦλθε καὶ τὰ προστασσόμενα ὑπ' Εὐρυσθέως ἐτέλει.

3. Νεμεαῖος λέων.

4. Πρῶτον οὖν ἐπέταξεν αὐτῷ Εὐρυσθεὺς τοῦ Νεμεαίου λέοντος τὴν δορὰν κομίζειν. Εἰς Νεμέαν δὲ ἀφικόμενος καὶ τὸν λέοντα ζητήσας ἐτόξευσεν· ὡς δὲ ἔμαθεν ἄτροπον ὄντα, ῥόπαλον αὐτὸς ἔτεμεν, ὃ ἀνατεινόμενος ἐδίωκε. Φυγόντος δὲ τοῦ λέοντος εἰς ἀμφίστομον σπήλαιον, τὴν ἐτέραν ἀφροκοδόμησεν εἴσοδον, διὰ δὲ τῆς ἐτέρας ἐπεισῆλθε τῷ θηρίῳ· κατασχὼν δὲ αὐτὸ καὶ περιθεὶς τὴν χεῖρα τῷ τραχήλῳ, ἤγγεν, ἕως διέφθειρε, καὶ θέμενος ἐπὶ τῶν ὤμων εἰς Μυκήνας ἐκόμισε.

4. Λερναία ὕδρα.

5. Δεύτερον ἄθλον ἐπέταξεν αὐτῷ τὴν Λερναίαν ὕδραν κτείνειν. Αὕτη δέ, ἐν τῷ τῆς Λέρνης ἔλει ἐκτραφεῖσα, ἐξέβαι-

νεν εἰς τὸ πεδίον καὶ τὰ τε βοσκήματα καὶ τὴν χώραν διέφθει-
 ρεν. Εἶχε δὲ ἡ ὕδρα ὑπερμέγεθες σῶμα, κεφαλὰς ἔχον ἑννέα,
 τὰς μὲν ὀκτὼ θνητάς, τὴν δὲ μέσσην ἀθάνατον. Ἐπιβὰς οὖν
 ἄρματος, ἠνιοχοῦντος Ἰολάου, παρεγένετο εἰς τὴν Λέρνην.
 Καὶ τοὺς μὲν ἵππους ἔστησε, τὴν δὲ ὕδραν, εὐρῶν παρὰ τὰς
 πηγὰς τῆς Ἀμυμώνης ἐν τῷ φωλεῷ αὐτῆς, ἔβαλλε βέλεσι πε-
 πυρωμένοις καὶ οὕτως ἠνάγκασεν αὐτὴν ἐξελθεῖν.

6. Ὁ δὲ τῷ ῥοπάλῳ τὰς κεφαλὰς κόπτων οὐδὲν ἀνύτειν
 ἠδύνατο· μιᾶς γὰρ κομπομένης κεφαλῆς, δύο ἀνεφύοντο. Διὸ
 ἐπεκαλέσατο βοηθὸν τὸν Ἰόλαον, ὃς μέρος τι ἐμπρήσας τῆς ἐγ-
 γὺς ὕλης, τοῖς δαλοῖς ἐπέκαιε τὰς ἀνατολὰς τῶν κεφαλῶν
 καὶ οὕτως ἐκώλυεν αὐτὰς ἀναφύεσθαι. Τὴν ἀθάνατον δὲ ἀπο-
 κόψας κατῴρυσε καὶ βαρεῖαν ἐπέθηκε πέτραν. Ἐπειτα δέ, τὸ
 σῶμα τῆς ὕδρας ἀνασχίσας, τῇ χολῇ τοὺς ὀιστοὺς ἔβαψε· ἰδὸς
 γὰρ δεινὸς ἡ χολὴ τῆς ὕδρας ἦν. Εὐρυσθεὺς δὲ οὐ κατη-
 ρίθμησε τοῦτον τὸν ἄθλον ἐν τοῖς δέκα· οὐ γὰρ μόνος, ἀλλὰ
 μετὰ τοῦ Ἰολάου τῆς ὕδρας περιεγένετο.

5. Ἡ χρυσόκερως ἔλαφος.

7. Τρίτον ἄθλον ἐπέταξεν αὐτῷ τὴν χρυσόκερων ἔλαφον
 εἰς Μυκῆνας ζῶσαν ἐνεγκεῖν· ἦν δὲ ἡ ἔλαφος ἐν Οἰνῳ, τῆς
 Ἀρτέμιδος ἱερά. Διὸ, βουλόμενος Ἡρακλῆς μήτε ἀνελεῖν αὐ-
 τὴν μήτε τρωῶσαι, ἐδίωξεν ὄλον ἐνιαυτόν. Καμοῦσαν δὲ τὴν
 ἔλαφον τῇ διώξει καὶ τὸν ποταμὸν Λάδωνα διαβαίνειν μέλ-
 λουσαν συνέλαβε καί, θέμενος ἐπὶ τῶν ὄμων, ἐκόμισε ζῶ-
 σαν εἰς Μυκῆνας.

6. Ἐρυμάνθιος κάπρος.

8. Τέταρτον ἄθλον ἐπέταξεν αὐτῷ τὸν Ἐρυμάνθιον κά-
 προν ζῶντα κομίζεῖν· τοῦτο δὲ τὸ θηρίον ἠδίκει τὴν Ψωφίδα,

ὀρμώμενον ἐξ ὄρους, ὃ καλοῦσιν Ἐρύμανθον. Παραγενόμενος δὲ Ἡρακλῆς ἐπὶ τὴν τοῦ κόπρου θήραν, ἐδίωξεν αὐτὸν ἕκ τινος λόχμης εἰς χιόνα πολλὴν καὶ ἐμβροχίσας ἐκόμισεν εἰς Μυκίνας.

7. Ἡ κόπρος τῶν βοσκημάτων τοῦ Αὐγείου.

9. Πέμπτον ἐπέταξεν αὐτῷ ἄθλον τῶν Αὐγείου βοσκημάτων ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ ἐκφορῆσαι τὴν κόπρον. Ἦν δὲ ὁ Αὐγείας βασιλεὺς τῆς Ἡλίδος, πολλὰς δ' εἶχε βοσκημάτων ποιμένας, αἵ, ἐν τῇ αὐτῇ αὐλῇ διὰ μακρῶν ἐτῶν σθαζόμενοι, κόπρον ἀμύθητον ἐπεσώρευσαν. Τοῦτῳ προσελθὼν Ἡρακλῆς τὴν μὲν Εὐρυσθέως ἐπιταγὴν οὐκ ἐδήλωσεν, ἔφθασε δὲ ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ τὴν κόπρον ἐκφορῆσειν, εἰ δώσει αὐτῷ τὴν δεκάτην τῶν βοσκημάτων. Αὐγείας δὲ ἀπιστῶν ὑπισχνεῖται.

10. Ἡρακλῆς οὖν τῆς τε αὐλῆς τὸν θεμέλιον ἐξέβαλε καὶ τοὺς ποταμοὺς Ἀλφειὸν καὶ Πηνειὸν σύνεγγυς ῥέοντας παρωχέτευσεν· ἔκρουν δὲ δι' ἄλλης ἐξόδου ἐποίησε. Καὶ ἡ μὲν κόπρος ἐξηνέχθη τοῦ χώρου· μαθὼν δὲ Αὐγείας, ὅτι κατ' ἐπιταγὴν Εὐρυσθέως τοῦτο ἐπιτετέλεσται, τὸν μισθὸν οὐκ ἀπέδιδου. Καὶ Εὐρυσθεὺς δὲ οὐδὲ τοῦτον τὸν ἄθλον ἐν τοῖς δέκα προσεδέξατο, λέγων ἐπὶ μισθῷ πεπραχθαι.

8. Στυμφαλίδες ὄρνιθες.

11. Ἐκτον ἐπέταξεν αὐτῷ ἄθλον τὰς Στυμφαλίδας ὄρνιθας ἐκδιῶξαι· ἦν δὲ ἐν Στυμφάλῳ, πόλει τῆς Ἀρκαδίας, Στυμφαλὶς λεγομένη λίμνη πολλῇ συνηρηφῆς ὕλη, ἔνθα ὄρνιθες ἐτρέφοντο μυρία. Ἀμμηανοῦντος οὖν Ἡρακλέους, πῶς ἐκ τῆς ὕλης τὰς ὄρνιθας ἐκβάλῃ, χαλκᾷ κρόταλα δίδωσιν αὐτῷ Ἀθη-

νᾶ παρὰ Ἑφαίστου λαβοῦσα. Ταῦτα οὖν κρούων ἐπὶ τινος ὄρους τῇ λίμνῃ παρακειμένου τὰς ὄρνιθας ἐφόβει· αἱ δὲ τὸν δοῦπον οὐχ ὑπομένουσαι μετὰ δέους ἀνεπέτοντο, καὶ τοῦτον τὸν τρόπον Ἑρακλῆς ἐτόξευσεν αὐτάς.

9. Ὁ Κρηῆς ταῦρος.

12. Ἐβδομον ἐπέταξεν αὐτῷ ἄθλον τὸν Κρηῖτα ἀγαγεῖν ταῦρον· οὗτος δ' ἦν ὁ ὑπὸ τοῦ Ποσειδῶνος Μίνω ἐκ τῆς θαλάσσης ἀναδοθείς, ὅτε θύσειν Ποσειδῶνι Μίνως εἶπε τὸ φανὲν ἐκ τῆς θαλάσσης. Θεασάμενος δὲ τοῦ ταύρου τὸ κάλλος καὶ τὸ μέγεθος, τοῦτον μὲν εἰς τὰ βουκόλια ἔπεμψεν, ἄλλον δὲ ἔθυσεν Ποσειδῶνι· ἐφ' οἷς ὀργισθεὶς ὁ θεὸς ἠγγρίωσε τὸν ταῦρον.

Ἐπὶ τοῦτον παραγενόμενος εἰς Κρήτην Ἑρακλῆς συνέλαβε καὶ πρὸς Εὐρυσθέα κομίσας ἔδειξεν, ἔπειτα δὲ εἴασεν αὐτὸν ἄφετον. Ὁ δὲ, πλανηθεὶς εἰς Σπάρτην τε καὶ Ἀρκαδίαν ἄλασαν, διέβη τὸν Ἴσθμὸν καὶ εἰς Μαραθῶνα ἀφικόμενος τοὺς ἐγγχωρίους διελυμαίνετο.

10. Αἱ Διομήδους ἵπποι.

13. Ὀγδοὸν ἄθλον ἐπέταξεν αὐτῷ τὰς Διομήδους τοῦ Θρακῆς ἵππους κομίζειν· ἦν δὲ οὗτος βασιλεὺς Βιστόνων, ἔθνους Θρακικοῦ μαχιμωτάτου, εἶχε δὲ ἵππους ἀνθρωποφάγους. Πλεύσας οὖν μετὰ τῶν ἐκουσίως συνελομένων καὶ βιασάμενος τοὺς ἐπὶ ταῖς φάτναις τῶν ἵππων, ἤγαγεν αὐτάς ἐπὶ τὴν θάλασσαν.

14. Τῶν δὲ Βιστόνων σὺν ὅπλοις ἐπιβοηθούντων, τὰς μὲν ἵππους παρέδωκεν Ἀβδήρω φυλάσσειν, αὐτὸς δὲ πρὸς τοὺς Βίστονας ἀγωνισάμενος τὸν μὲν Διομήδην ἀπέκτεινε, τοὺς δὲ

λοιπούς ἠνάγκασε φεύγειν. Καὶ τὸν μὲν Ἄβδηρον αἱ ἵπποι ἐφόνευσαν, Ἡρακλῆς δέ, κτίσας πόλιν Ἄβδηρα παρὰ τὸν τάφον αὐτοῦ, τὰς ἵππους Εὐρυσθεῖ ἐκόμισεν. Ἀφέντος δὲ αὐτὰς Εὐρυσθέως, εἰς τὸ ὄρος Ὀλυμπον ἔφυγον, ἔνθα ὑπὸ τῶν θηρίων ἀπώλοντο.

11. Ὁ ζωστήρ τῆς Ἰππολύτης.

15. Ἐνατον ἄθλον Ἡρακλεῖ ἐπέταξε ζωστήρα κομίζειν τὸν Ἰππολύτης. Αὕτη δὲ ἐβασίλευεν Ἀμαζόνων, αἱ κατόκουν περὶ τὸν Θερωδόντα ποταμόν· ἦσαν δὲ αἱ Ἀμαζόνες ἔθνος μέγα τὰ κατὰ πόλεμον· ἦσκουν γὰρ ἀνδρείαν. Εἶχε δὲ Ἰππολύτη τὸν Ἄρεως ζωστήρα, σύμβολον τοῦ πρωτεύει ἀπασῶν. Ἐπὶ τοῦτον τὸν ζωστήρα Ἡρακλῆς ἐπέμπετο, λαβεῖν αὐτὸν ἐπιθυμούσης τῆς Εὐρυσθέως θυγατρὸς Ἀδμήτης.

16. Παραλαβὼν οὖν ἐθελοντὰς συμμάχους μιᾷ νηὶ κατέπλευσεν εἰς Θεμισκύραν. Ἐνταῦθα παραγενομένη πρὸς αὐτὸν Ἰππολύτη, καί, τίνος χάριν ἦκοι, πυθομένη, δώσειν τὸν ζωστήρα ὑπέσχετο.

Οἰόμεναι δὲ αἱ Ἀμαζόνες, ὅτι τὴν βασιλίδα ἤρπαζον οἱ προσελθόντες ξένοι, μεθ' ὄπλων ἐπὶ τὴν ναῦν κατέθεον. Ὡς δὲ εἶδεν αὐτὰς ὀπλισμένας Ἡρακλῆς, νομίσας ἐκ δόλου τοῦτο γενέσθαι, τὴν μὲν Ἰππολύτην ἀποκτείνει καὶ τὸν ζωστήρα ἀφαιρεῖται, τὰς δὲ λοιπὰς ἐιρέφατο. Κομίσας δὲ τὸν ζωστήρα εἰς Μυκήνας ἔδωκεν Εὐρυσθεῖ.

12. Αἱ βόες τοῦ Γηρυόνου.

17. Δέκατον ἄθλον ἐπέταξεν αὐτῷ τὰς Γηρυόνου βοῦς ἐξ Ἐρυθείας κομίζειν. Ἐρύθεια δ' ἦν νῆσος Ὠκεανοῦ πλησίον κειμένη· ἐνταῦθα κατόκει Γηρυόνης, ὃς εἶχε φοινικᾶς βοῦς· τού-

των δὲ ἦν βουκόλος Εὐρυτίων, φύλαξ δὲ Ὁρθος, ὃς ἦν δι-
κέφαλος. Πορευόμενος οὖν ἐπὶ τὰς Γηρυόνησ βουῖς διὰ τῆς
Εὐρώπης, ἄγρια ζῶα πολλὰ φονεύσας, Λιβύης ἐπέβη· ἔστησε
δὲ σημεῖα τῆς πορείας ἐπὶ τῶν ὄρων Εὐρώπης καὶ Λιβύης
ἀντιστοιχοῦς δύο στήλας.

18. Παραγενόμενος εἰς Ἐρύθειαν ἐν ὄρει Ἄβαντι αὐλί-
ζεται αἰσθόμενος δ' ὁ κύων, ἐπ' αὐτὸν ὀρμᾶ· ὁ δὲ καὶ τοῦτον
τῷ ῥοπάλῳ παίει καὶ τὸν βουκόλον Εὐρυτίωνα, τῷ κυνὶ βοη-
θοῦντα, ἀπέκτεινε. Γηρυόνης δὲ πυθόμενος τὸ γεγονός, κα-
τέλαβε τὸν Ἡρακλέα τὰς βουῖς ἀπάγοντα καὶ συμπλακεῖς αὐτῷ
ἀπέθανεν. Ἡρακλῆς δὲ τὰς βουῖς Εὐρυσθεῖ ἐκόμισεν, ἃς οὗ-
τος ἔθυσεν Ἡρα.

13. Τὰ χρυσᾶ μῆλα τῶν Ἑσπερίδων.

19. Τελεσθέντων δὲ τῶν ἄθλων τούτων ἐν μηνὶ καὶ ἔτε-
σιν ὀκτώ, Εὐρυσθεὺς οὐ προσεδέξατο τὸν τε τῶν Αὐγείου
βοσκημάτων καὶ τὸν τῆς ὕδρας· διὸ ἐνδέκατον ἐπέταξεν ἄθλον,
παρ' Ἑσπερίδων χρυσᾶ μῆλα κομίζειν. Ταῦτα δὲ ἦν, οὐχ ὥς
τινες εἶπον ἐν Λιβύῃ, ἀλλ' ἐν Ὑπερβορείοις παρ' Ἄτλαντι
ἐφύλαττε δὲ αὐτὰ δράκων ἀθάνατος, κεφαλᾶς ἔχων ἑκατόν·
μετὰ τούτου δὲ Ἑσπερίδες ἐφύλαττον, Αἴγλη, Ἐρύθεια, Ἑσπε-
ρία καὶ Ἀρέθουσα. Ὡς οὖν Ἡρακλῆς εἰς Ὑπερβορείους πρὸς
Ἄτλαντα ἦκεν, ἔπεισεν αὐτὸν ἐπὶ τὰ μῆλα πορεύεσθαι, αὐ-
τὸς δὲ τὸν πόλον ἐδέξατο.

20. Ἄτλας δέ, δρεψάμενος παρ' Ἑσπερίδων τρία μῆλα,
ἦκε πρὸς Ἡρακλέα· καὶ τὰ μὲν μῆλα αὐτὸς φησὶ κομῆν Εὐ-
ρυσθεῖ, τὸν δ' οὐρανὸν ἐκέλευσεν ἐκείνῳ ἀνέχειν ἀντ' αὐτοῦ.
Ὁ δὲ Ἡρακλῆς οὐκ ἀρνεῖται μὲν, ἀλλὰ δεῖται αὐτοῦ δέξα-

σθαι τὸν οὐρανόν, ἕως ἂν σπεῖραν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ποιήσῃται. Τοῦτο ἀκούσας Ἄτλας, ἐπὶ γῆς κατέθηκε τὰ μῆλα καὶ τὸν οὐρανὸν ἐδέξατο. Οὕτω δ' Ἡρακλῆς δόλω ἔλαβε τὰ μῆλα καὶ ἐκόμισεν Εὐρυσθεῖ.

14. Ὁ Κέρβερος.

21. Δωδέκατον ἄθλον ἐπέταξεν αὐτῷ Κέρβερον ἐξ Ἄδου κομίζειν. Εἶχε δὲ οὗτος τρεῖς μὲν κυνῶν κεφαλάς, τὴν δὲ οὐρὰν δράκοντος, κατὰ δὲ τοῦ νώτου παντοίων εἶχεν ὄφρων κεφαλάς. Παραγενόμενος οὖν εἰς Ταίναρον τῆς Λακωνικῆς, οὗ τῆς εἰς Ἄδου καταβάσεως τὸ στόμιον ἦν, διὰ τούτου κατέβη.

22. Ὅτε δὲ Κέρβερον παρὰ Πλούτωνος ἦται, ἐπέτρεψε Πλούτων ἄγειν χωρὶς, ὧν εἶχεν, ὄπλων κρατήσαντα. Ὁ δέ, εὐρὼν αὐτὸν ἐπὶ ταῖς πύλαις, συλλαμβάνει καὶ περιβαλὼν τῷ τραχήλῳ τὰς χεῖρας, οὐκ ἐπαύετο συνέχων καὶ ἄγχων τὸ θηρίον, καίπερ δακνόμενος ὑπὸ τοῦ κατὰ τὴν οὐρὰν δράκοντος, ἕως ἔπεισεν. Οὕτως οὖν συνέχων τὸν Κέρβερον ἦκεν εἰς Μυκῆνας· δείξας δὲ Εὐρυσθεῖ, πάλιν ἐκόμισεν εἰς Ἄδου.

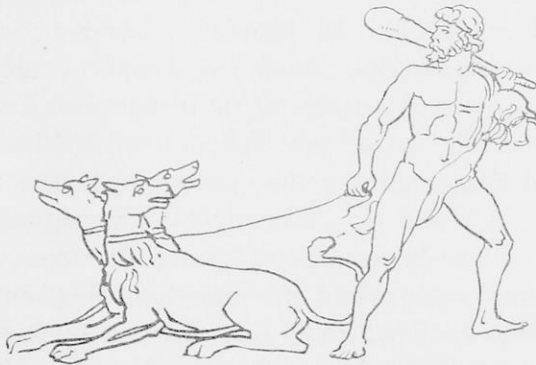
15. Ἡρακλῆς καὶ Δηιάνειρα.

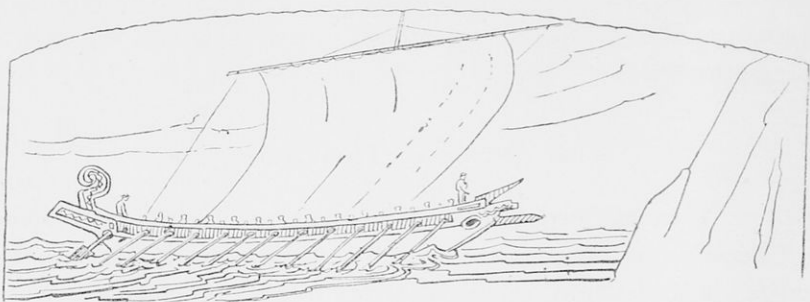
23. Μετὰ δὲ τοὺς ἄθλους Ἡρακλῆς παραγενόμενος εἰς Καλυδῶνα τὴν Οἰνέως θυγατέρα Δηιάνειραν ἐμνηστεύετο· διαπαλαίσας δὲ ὑπὲρ τῶν γάμων αὐτῆς πρὸς Ἀχελῷον, εἰκασμένον ταύρω, ἀπέσπασε τὸ ἕτερον τῶν κεράτων. Καὶ τὴν μὲν Δηιάνειραν γυναῖκα ἄγεται, τὸ δὲ κέρας Ἀχελῷος ἀπολαμβάνει, δοὺς ἀντὶ τούτου τὸ τῆς Ἀμαλθείας.

Ἄμάλθεια δὲ κέρας εἶχε ταύρου· τοῦτο δὲ δύναμιν εἶχε τοσαύτην, ὥστε βρωτὸν ἢ ποτόν, ὅπερ εὔξαιτό τις, παρέχειν ἄφθονον.

16. Θάνατος Ἡρακλέους.

24. Ὅτε δὲ Ἡρακλῆς ἔμελλεν ἀποθανεῖν, παραγενόμενος εἰς Οἴτην ὄρος (ἔστι δὲ τοῦτο τῶν Τραχινίων), ἐκεῖ πυρὰν ἐποίησε καὶ ἐπιβὰς αὐτῆς ἐκέλευσε τοὺς παρεστῶτας ὑφάπτειν. Μηδενὸς δὲ τοῦτο πράττειν ἐθέλοντος, Ποίας παριῶν κατὰ ζήτησιν ποιμνίων, ὑφῆψε καὶ τὸ τόξον παρ' Ἡρακλέους δῶρον ἔλαβε. Καιομένης δὲ τῆς πυρᾶς, λέγεται νέφος γενέσθαι καὶ μετὰ βροντῆς αὐτὸν εἰς οὐρανὸν ἀναπέμψαι.

Γ'. ΑΡΓΟΝΑΥΤΙΚΗ ΕΚΣΤΡΑΤΕΙΑ

1. Ἴνώ ἐπιβουλεύει τῷ Φοίξῳ καὶ τῇ Ἑλλῃ.

1. Τῶν Αἰόλου παίδων Ἀθάμας Βοιωτίας ἐδυνάστευε. Γίνονται δ' αὐτῷ ἐκ Νεφέλης παῖς μὲν Φοῖξος, θυγάτηρ δὲ Ἑλλῃ. Ἐγκαταλιπὼν δὲ Νεφέλην Ἀθάμας ἄγεται γυναῖκα τὴν Ἴνώ· ἣ ἐπιβουλεύουσα τοῖς Νεφέλης τέκνοις ἔπεισε τὰς γυναῖκας τὸν πυρὸν φρύγειν, ὃν οἱ ἑαυτῶν ἄνδρες ἔμελλον σπεῖρειν· αἱ δὲ κρύφα τῶν ἀνδρῶν τοῦτο ἔπρατιον.

2. Γῆ δὲ πεφρυγμένους πυρούς δεχομένη οὐκ ἐβλάστανε· διὸ πέμπων Ἀθάμας εἰς Δελφούς, ἀπαλλαγὴν ἐπυνθάνετο τῆς ἀφορίας. Ἴνώ δὲ τοὺς πεμφθέντας ἀνέπεισε λέγειν, ὡς εἶη κεχρησμένον παύσεσθαι τὴν ἀφορίαν, ἐὰν σφαγῇ Διὶ ὁ Φοῖξος. Τοῦτο ἀκούσας Ἀθάμας, ἀναγκαζόμενος ὑπὸ τῶν κατοίκων, ἐπὶ τῷ βωμῷ ἤγαγε Φοῖξον. Νεφέλη δὲ ἀνήρπασε τὸν υἱὸν καί, παρ' Ἐρμοῦ λαβοῦσα χρυσομαλλον κριόν, ἔδωκεν αὐτῷ τε καὶ τῇ θυγατρὶ, ὑφ' οὗ δι' οὐρανοῦ ὑπὲρ γῆν καὶ θάλασσαν ἐφέροντο.

2. Φριξος άφικνεΐται εις Κόλχους.

3. Ὡς δὲ ἐγένοντο κατὰ τὴν μεταξὺ κειμένην θάλασσαν Σιγείου καὶ Χερρονήσου, ὤλισθεν ἡ Ἑλλη καὶ εἰς τὸν βυθὸν ἀπώλετο· ἀπ' ἐκείνης δὲ Ἑλλήσποντος ἐκλήθη ἡ θάλασσα. Φριξος δὲ ἦλθεν εἰς Κόλχους, ὧν Αἰήτης ἐβασίλευεν. Οὗτος αὐτὸν ὑποδέχεται καὶ μίαν τῶν θυγατέρων, Χαλκιόπην, δίδωσιν· ὁ δὲ τὸν χρυσόμαλλον κριὸν Διὶ θύει φυξίῳ, τὸ δὲ τούτου δέρας Αἰήτη δωρεΐται· ἐκεῖνος δ' αὐτὸ δρυὶ ἐν Ἄρεως ἄλσει περιάπτει. Φριξου δὲ καὶ Χαλκιόπης ἐγένοντο παῖδες ἄλλοι τε καὶ Ἄργος.

3. Πελίας πέμπει Ἰάσωνα ἐπὶ τὸ χρυσόμαλλον δέρας.

4. Τοῦτο τὸ δέρας ληψόμενος πέμπεται Ἰάσων ὁ Αἰσωνος διὰ τήνδε τὴν αἰτίαν. Τῆς Ἰωλκοῦ Πελίας ἐβασίλευεν, ᾧ μαντευομένῳ περὶ τῆς βασιλείας ἔχρησεν ὁ θεὸς τὸν μονοσάνδαλον φυλάξασθαι. Τὸ μὲν οὖν πρῶτον ἠγνόει Πελίας ὅ,τι δηλοίῃ ὁ χρησμός, ὕστερον δὲ αὐτὸν ἔγνω. Τελῶν γὰρ ἐπὶ τῇ θαλάσῃ Ποσειδῶνι θυσίαν, ἄλλους τε πολλοὺς καὶ τὸν Ἰάσωνα μετεπέμψατο. Ὁ δέ, κατὰ γεωργίαν ἐν τοῖς ἀγροῖς διατελῶν, ἔσπευσεν ἐπὶ τὴν θυσίαν· διαβαίνων δὲ τὸν ποταμὸν Ἄναυρον, ἐξῆλθε μονοσάνδαλος, τὸ ἕτερον ἀπολέσας ἐν τῷ ῥεΐθρῳ πέδιλον.

5. Θεασάμενος δ' αὐτὸν ὁ Πελίας καὶ τοῦ χρησμοῦ ἀναμνησθεὶς, κατέμαθε τοῦτον ὄντα, ὃν δέοι φυλάξασθαι. Προσελθὼν δὲ ἠρώτα τὸν Ἰάσωνα, τί ἂν ἐποίησεν ἐξουσίαν ἔχων, εἰ λόγιον ἦν αὐτῷ πρὸς τινος φονευθῆσθαι τῶν πολιτῶν. Ὁ δὲ «τὸ χρυσόμαλλον δέρας», ἔφη, «προσέταπτον ἂν φέρειν». Τοῦτο Πελίας ἀκούσας, εὐθύς ἐπὶ τὸ δέρας ἐλθεῖν ἐκέλευσεν αὐτόν.

4. Ἰάσων παρασκευάζεται πρὸς ἀπόπλουν.

6. Ἐπὶ τοῦτο οὖν πεμπόμενος Ἰάσων, Ἄργον ἐπεκαλέσατο τὸν Φρίξου κάκεινος, Ἀθηνᾶς ὑποθεμένης, πεντηκόντορον ναῦν κατεσκεύασε, τὴν προσαγορευθεῖσαν ἀπὸ τοῦ κατεσκευάσαντος Ἄργώ. Ὡς δὲ ἡ ναῦς κατεσκευάσθη, ἐπυνθάνετο τοῦ θεοῦ περὶ τοῦ πλοῦ· ὁ δὲ πλεῖν ἐπέτρεψεν αὐτῷ συναθροίσαντι τοὺς ἀρίστους τῆς Ἑλλάδος. Οἱ δὲ συναθροισθέντες ἦσαν οἷδε· Ὀρφεύς, Ζήτης καὶ Κάλαις, Κάστωρ καὶ Πολυδεύκης, Πηλεύς, Ἡρακλῆς, Θησεύς, Ἀμφιάραος, Ἄργος καὶ ἄλλοι, ὅτι περ ἄνθος ἀνδραγαθίας.

5. Ὁ μάντις Φινεὺς ἀπαλλάσσεται τῶν Ἀρπυιῶν.

7. Οὗτοι, ναυαρχοῦντες τοῦ Ἰάσονος, ἀναχθέντες προσίσχουσι Λήμῳ ἀπὸ Λήμνου προσίσχουσι Μυσίᾳ. Ἐντεῦθεν ἀναχθέντες καταντῶσιν εἰς τὴν τῆς Θράκης Σαλμυδησσόν, ἔνθα ὄκει Φινεὺς, μάντις τυφλός· τυφλωθῆναι δὲ φασιν αὐτὸν ὑπὸ θεῶν, ὅτι προέλεγεν ἀνθρώποις τὰ μέλλοντα. Ἐπεμψαν δ' αὐτῷ καὶ τὰς Ἀρπυίας οἱ θεοί· περωταὶ δ' ἦσαν αὗται, ὁπότε δὲ τῷ Φινεῖ παρατιθεῖτο τράπεζα, ἐξ οὐρανοῦ καταπετόμεναι, τὰ μὲν πλείονα τῶν ἐδεσμάτων ἀνήρπαζον, ὀλίγα δὲ ὁσμῆς ἀνάπλεα κατέλειπον.

8. Βουλομένοις δὲ τοῖς Ἀργοναύταις περὶ τοῦ πλοῦ μαθεῖν, διδάξειν ἔφη, τῶν Ἀρπυιῶν αὐτὸν ἐὰν ἀπαλλάξωσιν. Οἱ δὲ παρέθεσαν αὐτῷ τράπεζαν ἐδεσμάτων πλήρη· αἱ Ἀρπυιαὶ δ' ἐξαίφνης σὺν βοῇ καταπετόμεναι, τὴν τροφὴν ἤρπαζον. Θεασάμενοι δὲ οἱ Βορέου παῖδες Ζήτης καὶ Κάλαις, ὄντες περωτοί, σπασάμενοι τὰ ξίφη δι' ἄερος ἐδίωκον. Διωκομένων δὲ τῶν Ἀρπυιῶν, ἡ μὲν εἰς τὸν Τίγρητα ποταμὸν τῆς Πελοπον-

νήσου ἐμπίπτει, ἡ δὲ περὶ τὰς Στροφάδας νήσους καὶ οὕτως ἀπόλωντο.

6. Ἡ Ἀργῶ διαπλέει τὸν πόρον τῶν συμπληγάδων
πετρῶν.

9. Ἀπαλλαγείς οὖν τῶν Ἀρπυιῶν ὁ Φινεὺς ἐμήνυσε τὸν πλοῦν τοῖς Ἀργοναύταις καὶ περὶ τῶν συμπληγάδων ἐδίδαξε πετρῶν ἧσαν δὲ ὑπερμεγέθεις αὐταί, συγκρουόμεναι δ' ἀλλήλαις ὑπὸ τῆς τῶν πνευμάτων βίας τὸν διὰ θαλάσσης πόρον ἀπέκλειον. Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ἀφείναι πελειάδα διὰ τῶν πετρῶν καὶ ταύτην, ἐὰν μὲν ἴδωσι σωθεῖσαν, διαπλεῖν, ἐὰν δὲ ἀπολομένην, μὴ διαπλεῖν.

10. Ταῦτα ἀκούσαντες ἀνήγοντο, καὶ ὡς πλησίον ἦσαν τῶν πετρῶν, ἀφίασιν ἐκ τῆς πρόρας πελειάδα· τῆς δὲ διαπετομένης, τὰ ἄκρα τῆς οὐρᾶς ἢ σύμπτωσις τῶν πετρῶν ἀπέκοψεν. Ἀναχωρούσας οὖν ἐπιτηρήσαντες τὰς πέτρας, μετ' εἰρεσίας εὐτόνου διῆλθον, τὰ ἄκρα δὲ τῶν ἀφλάστων τῆς νεῶς περιεκόπησαν. Αἱ μὲν οὖν συμπληγάδες ἔκτοτε ἔστησαν.

7. Ὁ Ἰάσων βοηθούμενος ὑπὸ τῆς Μηδείας
λαμβάνει τὸ δέρας.

11. Παραπλεύσαντες δὲ Θερμώδοντα, ἐπὶ Φᾶσιν ποταμὸν ἦλθον· οὗτος τῆς Κολχικῆς ἐστίν. Ὀρμισαμένων οὖν ἐνταῦθα, ἦκε πρὸς Αἰήτην Ἰάσων καί, τὰ ἐπιταχθέντα ὑπὸ Πελίου λέγων, παρεκάλει δοῦναι τὸ δέρας αὐτῷ. Ὁ δὲ δώσειν ὑπέσχετο, ἐὰν τοὺς χαλκόποδας ταύρους μόνος ζεύξῃ. Ἦσαν δὲ παρ' αὐτῷ ἄγριοι ταῦροι δύο, μεγέθει διαφέροντες, δῶρον Ἡφαίστου, οἱ χαλκοῦς μὲν εἶχον πόδας, πῦρ δὲ ἐκ στόματος ἐφύσων.

12. Τούτους τῷ Ἰάσονι ζεύξαντι ἐπέτασσε σπείρειν δράκοντος ὀδόντας. Ἀποροῦντος δὲ τοῦ Ἰάσονος, πῶς ἂν δύναιτο τοὺς ταύρους ζεύξει, Μήδεια, ἡ τοῦ Αἰήτου θυγάτηρ, κρύφα τοῦ πατρὸς συνεργήσειν αὐτῷ πρὸς τὴν ζεύξιν τῶν ταύρων ἐπηγγείλατο καὶ τὸ δέρας ἐγχειριεῖν, ἐὰν ὁμόση ἔξειν αὐτὴν γυναῖκα καὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα ἀπάξειν.

13. Ὁμόσαντος δὲ τοῦ Ἰάσονος, φάρμακον δίδωσιν αὐτῷ (ἦν γὰρ φαρμακεύτρια ἡ Μήδεια), ᾧ χρισθέντα ἔφη πρὸς μίαν ἡμέραν μῆτε ὑπὸ πυρὸς ἀδικήσεσθαι μῆτε ὑπὸ σιδήρου. Ἐδήλωσε δ' αὐτῷ, ὅτι σπαρέντων τῶν ὀδόντων, ἐκ γῆς ἄνδρες μέλλουσιν ἀναδύεσθαι ἐπ' αὐτὸν καθωπλισμένοι· ἐπειδὴν δὲ τούτους ἀθρόους θεάσεται, ἔλεγε βάλλειν εἰς μέσον λίθους ἄπλωθεν, ὅταν δὲ ἐκ τούτου μάχωνται πρὸς ἀλλήλους, τότε ἀποκτείνειν αὐτούς.

14. Ἰάσων δὲ τοῦτο ἀκούσας καὶ χρισθεὶς τῷ φαρμάκῳ, παρεγένετο εἰς τὸ τοῦ νεῷ ἄλσος, ἐμάστευσε τοὺς ταύρους καὶ αὐτούς, σὺν πολλῷ πυρὶ ὀρμήσαντας, ἔζευξε. Σπείραντος δὲ αὐτοῦ τοὺς ὀδόντας, ἀνεδύοντο ἐκ τῆς γῆς ἄνδρες ἔνοπλοι· ὁ δὲ ὅπου πλείονας ἐώρα, βάλλων ἀφανῶς λίθους, αὐτοὺς μαχομένους πρὸς ἀλλήλους ἀνήρει.

15. Καίπερ ζευχθέντων τῶν ταύρων, Αἰήτης οὐκ ἐδίδου τὸ δέρας, ἐβούλετο δὲ τὴν Ἀργῶ καταφλέξει καὶ ἀποκτείνειν τοὺς πλεύσαντας. Φθάσασα δὲ Μήδεια τὸν Ἰάσωνα νυκτὸς ἐπὶ τὸ δέρας ἤγαγεν· ἐνταῦθα τὸν φυλάσσοντα δράκοντα κατακοιμίσαντες τοῖς φαρμάκοις, ἔλαβον τὸ δέρας καὶ ἐπὶ τὴν Ἀργῶ παρεγένοντο. Οἱ δὲ Ἀργοναῦται νυκτὸς μετὰ ταύτης ἀνήθησαν καὶ εἰς Ἴωλκὸν πολλὰ πλανηθέντες κατέπλευσαν.

III

ΕΚ ΤΗΣ ΑΙΛΙΑΝΟΥ ΠΟΙΚΙΛΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ

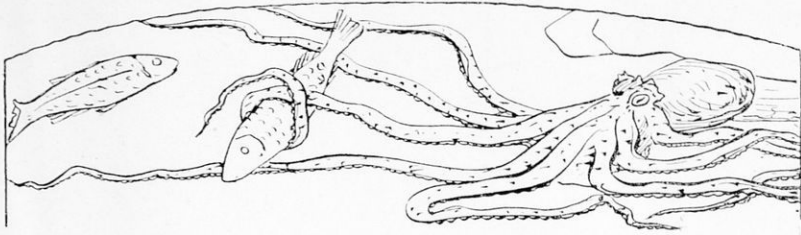
Ὁ Αἰλιανὸς ἦτο Ῥωμαῖος τὴν ἐθνικότητα· ἐγεννήθη δὲ ἐν Πραι-
νέστω τῆς μέσης Ἰταλίας. Τὴν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν ἐξέμαθεν, ὡς
ἔπραττον τότε πάντες οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ λάβουν ἀνωτέραν παιδευσιν
Ῥωμαῖοι, καὶ ἤσκησε τὸ ἐπάγγελμα τοῦ σοφιστοῦ· ἤγμασε δὲ περὶ τὸ
225 μετὰ Χριστόν.

Οἱ σοφισταὶ καθ' ὅλην τὴν ἀρχαιότητα ἦσαν διδάσκαλοι ἀνωτέρων
ἐπιστημονικῶν μαθημάτων, οἷον φυσικῶν, μαθηματικῶν, φιλολογικῶν
καὶ ἰδίᾳ τῆς ῥητορικῆς· θὰ ἦτο δὲ δυνατὸν νὰ παραβληθοῦν πρὸς τοὺς
σημερινοὺς καθηγητὰς τῶν πανεπιστημίων.

Τοιοῦτος ἦτο καὶ ὁ Αἰλιανός, καθηγητὴς τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης, δι-
δάσκων αὐτὴν εἰς τοὺς Ῥωμαίους. Φαίνεται δὲ ὅτι τὸ βιβλίον του Ποι-
κίλη Ἱστορία συνετάχθη ὑπ' αὐτοῦ ὡς ἀνάγνωσμα ἰδίᾳ χάριν τῶν μα-
θητῶν του, ἵνα χρησιμεύσῃ ὡς προπαρασκευὴ εἰς τὴν ἀνάγνωσιν κλα-
σικῶν συγγραφέων, ὡς χρησιμεύει καὶ τὸ παρὸν βιβλίον.

Τὸ περιεχόμενον τῆς Ποικίλης Ἱστορίας εἶναι πράγματι
ποικίλον· περιέχει μικρὰ διηγημάτια περὶ ἀνθρώπων καὶ ζώων, ὅσα
θὰ ἔκαμνον ἐντύπωσιν εἰς τοὺς ἀναγνώστας καὶ θὰ ἔτερον αὐτοὺς·
παρέλαβε δὲ αὐτὰ ὁ Αἰλιανὸς ἀπὸ ἐκτενέστερα συγγράμματα ἄλλων
συγγραφέων.

III. ΕΚ ΤΗΣ ΑΙΛΙΑΝΟΥ ΠΟΙΚΙΛΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ

1. Ἀρταξέρξης καὶ Ὠμίσης.

Ῥοιὰν μεγίστην ἐπὶ λίκνου Ὠμίσης ὁ Πέρσης τῷ βασιλεῖ Ἀρταξέρξῃ προσεκόμισε. Τὸ μέγεθος τῆς ῥοιᾶς θαυμάσας ὁ βασιλεὺς λέγει: «Ἐκ ποίου παραδείσου λαβὼν φέρεις μοι τὸ δῶρον τοῦτο;» Τοῦ δὲ εἰπόντος, ὅτι οἴκοθεν καὶ ἐκ τῆς ἑαυτοῦ περὶ τὴν γεωργίαν ἐπιμελείας, ὑπερήσθη.

Καὶ δῶρα μὲν βασιλικά αὐτῷ ἔπεμψεν ὁ Ἀρταξέρξης, ἐπεῖπε δέ· «Νῆ τὸν Μίθραν ὁ ἀνὴρ οὗτος δυνήσεται καὶ πόλιν ἐκ μικρᾶς μεγάλην ποιῆσαι».

2. Θράσυλλος ὁ Αἰξωνεύς.

Θράσυλλος ὁ Αἰξωνεύς παράδοξον καὶ καινὴν ἐνόησε μανίαν. Ἀπολιπὼν γὰρ τὸ ἄστυ καὶ κατελθὼν εἰς τὸν Πειραιᾶ, τὰ πλοῖα τὰ καταίροντα πάντα καὶ τὰ ἀπαίροντα ἑαυτοῦ ἐνόμιζεν εἶναι καὶ ἀπεγράφετο αὐτά· ὑπερέχειρε δὲ τοῖς περισφζομένοις καὶ εἰσιοῦσιν εἰς τὸν λιμένα.

Ἐκ Σικελίας δὲ ἐπανελθὼν ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ, παρέδωκεν

αὐτὸν ἰατρῷ ἰάσασθαι· καὶ ἀπήλλαξεν αὐτὸν τῆς νόσου. Ἐμέμητο δὲ πολλάκις ὁ Θράσυλλος τῆς ἐν τῇ μανίᾳ διατριβῆς καὶ ἔλεγε μηδέποτε ἠσθῆναι τοσοῦτον, ὅσον τότε ἦδετο ἐπὶ ταῖς ἀλλοτριαῖς ναυσὶν ἀποσφῶμενάς.

3. Φερενίκη Ὀλύμπια θεάται.

Φερενίκη τὸν υἱὸν ἤγεν εἰς Ὀλυμπίαν ἀγωνιούμενον. Κωλύοντες δὲ αὐτὴν τῶν Ἑλλανοδικῶν τὸν ἀγῶνα θεάσασθαι, παρελθούσα ἐδικαιολογήσατο, πατέρα μὲν Ὀλυμπιονίκην ἔχειν καὶ τρεῖς ἀδελφοὺς Ὀλυμπιονίκας, αὐτὴ δὲ παῖδα Ὀλυμπίων ἀγωνιστήν. Ταῦτα εἰπούσα ἔξενίκησε τὸν νόμον, ὅς εἶργε τῆς θεάς τὰς γυναῖκας καὶ ἐθεάσατο Ὀλύμπια ἢ Φερενίκη.

4. Οἱ τῶν Ἑλλήνων ἄριστοι.

Οἱ τῶν Ἑλλήνων ἄριστοι ἐν πενίᾳ διέζων παρὰ πάντα τὸν βίον· οἷον Ἀριστείδης ὁ Λυσιμάχου, ἀνὴρ πολλὰ μὲν ἐν πολέμῳ κατορθώσας καὶ τοὺς φόρους τοῖς Ἑλλησι τάξας. Ἄλλ' οὗτός γε ὁ τοιοῦτος οὐδ' ἐντάφια ἑαυτῷ κατέλιπεν ἱκανά.

Καὶ Φωκίων δὲ πένης ἦν. Ἀλεξάνδρου δὲ πέμπαντος αὐτῷ τάλαντα ἑκατόν, ἠρώτα· «διὰ τίνα αἰτίαν ἐμοὶ δίδωσιν;» Ὡς δ' εἶπον, ὅτι μόνον αὐτὸν ἠγεῖται Ἀθηναίων καλὸν ἀγαθόν· «οὐκοῦν», ἔφη, «ἐασάτω με τοιοῦτον εἶναι».

Καὶ Ἐπαμεινώνδας ὁ Πολύμνιδος πένης ἦν. Δανεισάμενος γὰρ παρὰ τινος τῶν πολιτῶν πενήτηκοντα δραχμάς, ἐφόδιον, εἰς Πελοπόννησον ἐστράτευσεν.

5. Αἱ Λακεδαιμονίων μητέρες.

Αἱ Λακεδαιμονίων μητέρες, ὅσαι ἐπυνθάνοντο τοὺς παῖδας αὐτῶν ἐν τῇ μάχῃ κεῖσθαι, ἀφικνοῦντο εἰς τὸ στρατόπεδον καὶ

τὰ τραύματα αὐτῶν ἐλεσκόπουν, τά τε ἔμπροσθεν καὶ τὰ ὀπισθεν.

Καὶ εἰ μὲν πλείω ἦν τὰ ἔμπροσθεν, αὐταὶ γαυρούμεναι καὶ σεμνὸν ὀρῶσαι τοὺς παῖδας εἰς τοὺς πατρώους ἔφερον τάφους. Εἰ δὲ ἄλλως εἶχε τὰ τραύματα, τότε δὴ αἰδούμεναι καὶ θρηνοῦσαι ἢ κατέλειπον τοὺς νεκροὺς ἐν τῷ πολυανδρῷ θάψαι ἢ λάθρα εἰς τοὺς οἰκείους τάφους ἐκόμιζον αὐτούς.

6. Κρητῶν νόμος.

Κρητες τοὺς παῖδας μανθάνειν τοὺς νόμους ἐκέλευον μετὰ τινος μελωδίας, ἵνα ἔκ τε τῆς μουσικῆς ψυχαγωγῶνται καὶ εὐκολώτερον αὐτοὺς τῇ μνήμῃ διαλαμβάνωσι. Δεύτερον δὲ μάθημα ἔταξαν τοὺς τῶν θεῶν ὕμνους μανθάνειν. Τρίτον δὲ τὰ τῶν ἀγαθῶν ἀνδρῶν ἐγκώμια.

7. Λακωνικοὶ νόμοι.

Νόμος ἐστὶ τοῖς Σπαρτιάταις τὸν παρασχόμενον υἱοὺς τρεῖς, ἀτέλειαν ἔχειν στρατείας, τὸν δὲ τέσσαρας, πασῶν τῶν λειτουργιῶν ἀφεῖσθαι.

Ἔτι δὲ οὐκ ἔξην ἀνδρὶ Λάκωνι οὐδὲ σκυλεῦσαι τὸν πολέμιον. Οἱ δὲ καλῶς ἀγωνισάμενοι καὶ ἀποθανόντες θαλλοῖς ἐστεφανοῦντο καὶ δι' ἐπαίνων ἤγοντο πρὸς ταφήν· οἱ δὲ τελείως ἀριστεύσαντες καὶ φοινικίδος αὐτοῖς ἐπιβληθείσης ἐθάπτοντο.

8. Νόμος Ἀττικός.

Νόμος οὗτος Ἀττικός: Ὅς ἂν ἀτάφῳ περιτύχῃ σώματι ἀνθρώπου, πάντως ἐπιβάλλειν αὐτῷ γῆν· θάπτειν δὲ τοὺς νεκροὺς πρὸς δυσμὰς βλέποντας.

Καὶ τοῦτο δὲ ἦν φυλαττόμενον παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις. Βοῦν ἀρότην καὶ ὑπὸ ζυγὸν πονήσαντα, μηδὲ τοῦτον θύειν· ὅτι καὶ οὗτος εἶη ἂν γεωργὸς καὶ τῶν ἐν ἀνθρώποις καμάτων κοινωνός.

9. Αἰνείου εὐσέβεια.

Ὅτε ἐάλω τὸ Ἴλιον, οἰκτίραντες οἱ Ἀχαιοὶ τὰς τῶν ἀλισκομένων τύχας, τοῦτο ἐκήρυξαν· ἕκαστον τῶν ἐλευθέρων, ἐν ὅτι βούλοιο τῶν ἑαυτοῦ κτημάτων λαβόντα, ἀπιέναι.

Ὁ οὖν Αἰνεΐας τῶν μὲν ἄλλων πάντων ἠμέλησε, τοὺς πατρῷους δὲ θεοὺς ἔλαβε καὶ τούτους βαστάζων ἀπεχώρει. Ἡσθέντες δὲ ἐπὶ τῇ τοῦ ἀνδρὸς εὐσεβείᾳ οἱ Ἀχαιοὶ καὶ δεύτερον αὐτῷ κτήμα λαβεῖν συνεχώρησαν. Ὁ δέ, τὸν πατέρα σφόδρα γεγηρακότα ἀναθέμενος τοῖς ὄμοις, ἐκόμιζεν.

Ὑπερεκπλαγέντες οὖν ἐπὶ τούτῳ οἱ Ἀχαιοί, πάντα αὐτῷ τὰ οἰκεῖα κτήματα συνεχώρησαν λαβεῖν, ἀποδεικνύοντες οὕτως, ὅτι πρὸς τοὺς εὐσεβεῖς καὶ οἱ φύσει πολέμιοι ἡμεροὶ γίνονται.

10. Τίτορμος καὶ Μίλων.

Τίτορμος τῷ βουκόλῳ περιέτυχεν ἐν Αἰτωλίᾳ ὁ Κροτωνιάτης Μίλων, μέγα φρονῶν διὰ τὴν ῥώμην τοῦ σώματος. Θεασάμενος οὖν τὸν Τίτορμον μέγαν τὸ σῶμα, ἐβούλετο λαβεῖν πείραν τῆς ἰσχύος αὐτοῦ.

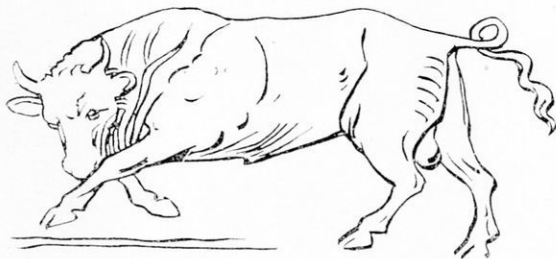
Ὁ δὲ Τίτορμος ἔλεγεν, οὐδὲν μέγα ἰσχύειν. Καταβάς δ' ὄμως εἰς τὸν Εὐήνον, λίθον λαμβάνει μέγιστον καὶ πρῶτον μὲν ἔλκει πρὸς ἑαυτόν, ἔπειτα δὲ ἀπωθεῖ· δις ἢ τρις τοῦτο ἐποίησε. Μετὰ ταῦτα ἦρε τὸν λίθον μέχρι τῶν γονάτων, καὶ

τέλος ἐπὶ τῶν ὤμων ἔφερον. Ὁ δὲ Κροτωνιάτης Μίλων μόλις τὸν λίθον ἐκίνησε.

Καὶ δεύτερος ἄθλος Τιτόρμου ὄδε: Ἐπὶ τὴν ἀγέλην ἐπανῆλθε καὶ στὰς ἐν τῷ μέσῳ αὐτῆς, τὸν μέγιστον ταῦρον, ἄγριον ὄντα, λαμβάνει τοῦ ποδός· καὶ ὁ μὲν ἀποδρᾶναι ἐπειρᾶτο, οὐ μὴν ἐδύνατο. Πλησιάσαντα δὲ ἕτερον ταῦρον, καὶ τοῦτον τῇ ἐτέρᾳ χειρὶ ἀρπάσας τοῦ ποδός, ὁμοίως κατεῖχε.

Θεασάμενος δὲ ὁ Μίλων εἰς τὸν οὐρανὸν τὰς χεῖρας ἔτεινε καὶ εἶπεν: « ὦ Ζεῦ, ἄλλον Ἡρακλῆ τοῦτον ἡμῖν ἔπεμψας! »

IV

ΕΚ ΤΩΝ ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ ΝΕΚΡΙΚΩΝ ΔΙΑΛΟΓΩΝ

Ὁ Λουκιανὸς ἔζησε τὸν δεύτερον αἰῶνα μετὰ Χριστόν, κατήγετο δὲ ἀπὸ τὰ Σαμόσατα, πόλιν τῆς Συρίας παρὰ τὸν Εὐφράτην ποταμόν. Ὡς πρὸς τὴν ἐθνικότητα λέγεται, ὅτι ἦτο Σύρος· ὑποστηρίζεται δ' ὅμως καὶ ἡ γνώμη, ὅτι ἦτο Ἕλληνας, καταγόμενος ἐξ Ἑλλήνων ἀποίκων, οἱ ὅποιοι κατὰ τὴν Ἀλεξανδρῶτικὴν ἐποχὴν εἶχον διασπαρῆ κατ' ὅλην τὴν Ἀνατολὴν μέχρι τοῦ Ἰνδοῦ ποταμοῦ.

Ὁ Λουκιανὸς ἦτο εὐφυέστατος καὶ τὴν εὐφυΐαν του ἔδειξεν εὐθύς κατὰ τὴν παιδικὴν του ἡλικίαν, ὅποτε ἠσκήθη εἰς ἐργαστήριον ἀγαματοποιοῦ. Ἀλλ' ἡ γλυπτικὴ δὲν ἱκανοποιεῖ τὸν ἔμφυτον πόθον του πρὸς ἀνωτέραν παιδείαν φιλοσοφικὴν καὶ ἱστορικὴν· διὸ νεώτατος ἐγκατέλειψε τὸ ἐργαστήριον καὶ κατέβη εἰς τὴν ἐκμάθησιν τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης, ἀκολούθως δὲ ἐφοίτησεν εἰς σχολὴν ἱστορικὴν. Μετὰ τὸ πέρας τῶν σπουδῶν του ἠσκήσε τὸ ἐπάγγελμα τοῦ δικηγόρου κατ' ἀρχάς, ἔπειτα δὲ διέπρεψεν ὡς ῥήτωρ καὶ ὡς συγγραφεύς.

Τὰ συγγράμματα τοῦ Λουκιανοῦ εἶναι φιλοσοφικῶς περιεχομένου, τὰ περισσότερα δὲ εἶναι συντεθειμένα ὑπὸ μορφὴν διαλόγου. Ὁ δὲ λόγος του εἶναι κομψός, εὐπαρακολούθητος καὶ πνευματώδης.

Μεταξὺ τῶν συγγραμμάτων αὐτοῦ εἶναι καὶ οἱ λεγόμενοι Νεκρικὸι διάλογοι. Οὗτοι συνετέθησαν ἐπὶ τῇ βάσει τῶν Ἑλληνικῶν παραδόσεων περὶ τοῦ Ἄδου καὶ τῆς μετὰ θάνατον καταστάσεως· εἶναι δὲ πλήρεις χαριεντισμῶν καὶ σκωμμάτων εὐγενικῶν.

IV. ΕΚ ΤΩΝ ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ ΝΕΚΡΙΚΩΝ ΔΙΑΛΟΓΩΝ

1. Ἑρμοῦ καὶ Χάρωνος.

ΕΡΜ. Λογισώμεθα, ὦ πορθμεῦ, ὅποσα μοι ὀφείλεις ἤδη, ὅπως μὴ αὔθις ἐρίζωμεν περὶ αὐτοῦ.

ΧΑΡ. Λογισώμεθα, ὦ Ἑρμῆ.

ΕΡΜ. Ἄγκυραν ἐντειλαμένῳ ἐκόμισα πέντε δραχμῶν.

ΧΑΡ. Πολλοῦ λέγεις.

ΕΡΜ. Νῆ τὸν Ἄιδωνέα, τῶν πέντε ἐπριάμην· καὶ τροπω-
τῆρα δύο ὀβολῶν.

ΧΑΡ. Τίθει πέντε δραχμὰς καὶ ὀβολοὺς δύο.

ΕΡΜ. Καὶ ἀκέστραν ὑπὲρ τοῦ ἰστίου· πέντε ὀβολοὺς ἐγὼ
κατέβαλον.

ΧΑΡ. Καὶ τούτους προστίθει.

ΕΡΜ. Καὶ κηρὸν ὡς ἐπιπλάσαι τοῦ σκαφιδίου τὰ ἀνεφ-
γότα καὶ ἤλους δὲ καὶ καλῶδιον· δύο δραχμῶν ἅπαντα.

ΧΑΡ. Καὶ ἄξια ταῦτα ἐπρίω.

ΕΡΜ. Ταῦτά ἐστιν, εἰ μή τι ἄλλο ἡμᾶς διέλαθεν ἐν τῷ λογισμῷ. Πότε δ' οὖν ταῦτα ἀποδώσειν φῆς;

ΧΑΡ. Νῦν μὲν, ὦ Ἐρμῆ, ἀδύνατον, ἦν δὲ λοιμός τις ἢ πόλεμος καταπέμψη ἀθρόους τινάς, ἐνέσται τότε ἀποκερδᾶναι παραλογιζόμενον τὰ πορθμεῖα.

ΕΡΜ. Νῦν οὖν ἐγὼ καθεδοῦμαι τὰ κάκιστα εὐχόμενος γενέσθαι, ὡς ἂν ἀπὸ τούτων ἀπολάβοιμι;

ΧΑΡ. Οὐκ ἔστιν ἄλλως, ὦ Ἐρμῆ. Νῦν δὲ ὀλίγοι, ὡς ὄρας, ἀφικνοῦνται ἡμῖν εἰρήνη γάρ.

ΕΡΜ. Ἄμεινον οὕτως, εἰ καὶ ἡμῖν παρατείνοιτο ὑπὸ σοῦ τὸ ὄφλημα.

2. Διογένους καὶ Πολυδεύκουσ.

ΔΙΟΓ. ὦ Πολύδευκες, ἐντέλλομαί σοι, ἀπειδὰν τάχιστα ἀνέλθῃς — σοῦ γάρ ἐστιν, οἶμαι, ἀναβιῶναι αὖριον — ἦν που ἴδῃς Μένιππον τὸν κύνα, — εὔροις δ' ἂν αὐτὸν ἐν Κορίνθῳ κατὰ τὸ Κράνειον ἢ ἐν Λυκείῳ τῶν ἐριζόντων πρὸς ἀλλήλους φιλοσόφων καταγελῶντα, — εἰπεῖν πρὸς αὐτὸν τάδε: «ὦ Μένιππε, κελεύει σοι ὁ Διογένης, εἴ σοι ἱκανῶς τὰ ἐπὶ τῆς γῆς καταγεγέλασται, ἦκειν ἐνθάδε πολλῷ πλεῖον ἐπιγελασόμενον ἐνταῦθα γὰρ οὐ παύση γελῶν, καθάπερ ἐγὼ νῦν, καὶ μάλιστα ἐπειδὰν ὄρας τοὺς πλουσίους καὶ σατράπας καὶ τυράννους, οὕτω ταπεινοὺς καὶ ἀσήμους, ἐκ μόνῃς οἰμωγῆς διαγιγνωσκομένους».

Ταῦτα λέγε αὐτῷ καὶ προσέτι, ἐμπλησάμενον τὴν πῆραν ἦκειν θέρμων τε πολλῶν καὶ εἴ που εὔροι ἐν τῇ τριόδῳ Ἐχάτης δεῖπνον κείμενον ἢ τι τοιοῦτον.

ΠΟΛ. Ἄλλ' ἀπαγγελῶ ταῦτα, ὦ Διόγενες. Ὅπως δὲ εἰδῶ μάλιστα, ποῖός τις ἐστι τὴν ὄψιν;

ΔΙΟΓ. Γέρων, φαλακρός, τριβώνιον ἔχων πολύθυρον, ἅπαντι ἀνέμφ ἀναπεπταμένον, γελᾷ δ' αἰεὶ καὶ τὰ πολλὰ τοὺς ἀλαζόνας τούτους φιλοσόφους ἐπισκώπτει.

ΠΟΛ. Ῥάδιον εὔρεϊν ἀπό γε τούτων.

ΔΙΟΓ. Βούλει καὶ πρὸς αὐτοὺς ἐκείνους ἐντείλωμαί τι τοὺς φιλοσόφους;

ΠΟΛ. Λέγε· οὐ βαρὺ γὰρ τοῦτο.

ΔΙΟΓ. Τὸ ὅλον παύσασθαι αὐτοῖς παρεγγύα ληροῦσι καὶ περὶ τῶν ὅλων ἐρίζουσιν.

ΠΟΛ. Ἄλλ' ἐμὲ ἀμαθῆ καὶ ἀπαίδευτον εἶναι φήσουσι, κατηγοροῦντα τῆς σοφίας αὐτῶν.

ΔΙΟΓ. Σὺ δὲ οἰμώζεις αὐτοῖς παρ' ἐμοῦ λέγε.

ΠΟΛ. Καὶ ταῦτα, ὦ Διόγενες, ἀπαγγελῶ.

ΔΙΟΓ. Τοῖς πλουσίοις δέ, ὦ φίλτατον Πολυδεύκιον, ἀπάγγελκε ταῦτα παρ' ἡμῶν: « Τί, ὦ μακάριοι, τὸν χρυσὸν φυλάττετε; τί δὲ τιμωρεῖσθε ἑαυτοὺς λογιζόμενοι τοὺς τόκους καὶ τάλαντα ἐπὶ τάλαντοις συντιθέντες, οὓς χρῆ ἕνα ὀβολὸν ἔχοντας ἦκειν μετ' ὀλίγον; »

ΠΟΛ. Εἰρήσεται καὶ ταῦτα πρὸς ἐκείνους.

ΔΙΟΓ. Ἄλλὰ καὶ τοῖς καλοῖς καὶ ἰσχυροῖς λέγε, Μεγίλλω τε τῷ Κορινθίῳ καὶ Δαμοξένῳ τῷ παλαιστῆ, ὅτι παρ' ἡμῖν οὔτε ἡ ξανθὴ κόμη οὔτε τὰ χαρωπὰ ἢ μελανὰ ὄμματα ἢ ἐρύθημα ἐπὶ τοῦ προσώπου ἔτι ἐστὶν ἢ νεῦρα εὔτονα ἢ ὦμοι καρτεροί, ἀλλὰ πάντα μία ἡμῖν κόνις, φασί, κρανία γυμνὰ τοῦ κάλλους.

ΠΟΛ. Οὐ χαλεπὸν οὐδὲ ταῦτα εἰπεῖν πρὸς τοὺς καλοὺς καὶ ἰσχυροὺς.

ΔΙΟΓ. Καὶ τοῖς πένησιν, ὦ Λάκων, — πολλοὶ δ' εἰσὶ καὶ ἀγθόμενοι τῷ πράγματι καὶ οἰκτίροντες τὴν ἀπορίαν — λέγε μήτε δακρῦειν, μήτε οἰμώζειν, διηγησάμενος τὴν ἐνταῦθα ἰσοτιμίαν, καὶ ὅτι ὄψονται τοὺς ἐκεῖ πλουσίους οὐδὲν ἀμείνους

αὐτῶν καὶ Λακεδαιμονίοις δὲ τοῖς σοῖς ταῦτα, εἰ δοκεῖ, παρ' ἐμοῦ ἐπιτίμησον λέγων ἐκλελύσθαι αὐτούς.

ΠΟΛ. Μηδέν, ὦ Διόγενες, περὶ Λακεδαιμονίων λέγε· οὐ γὰρ ἀνέξομαί γε. Ἄ δὲ πρὸς τοὺς ἄλλους ἔφησθα, ἀπαγγελῶ.

ΔΙΟΓ. Ἐάσωμεν τούτους, ἐπεὶ σοι δοκεῖ· σὺ δέ, οἷς προεῖπον, ἀπένεγκε παρ' ἐμοῦ τοὺς λόγους.

3. Χάρωνος καὶ Μενίππου.

ΧΑΡ. Ἀπόδος, ὦ κατάρατε, τὰ πορθμεῖα!

MEN. Βόα, εἰ τοῦτό σοι, ὦ Χάρων, ἦδιον.

ΧΑΡ. Ἀπόδος, φημί, ἀνθ' ὧν σε διεπορθμεύσαμεν.

MEN. Οὐκ ἂν λάβοις παρὰ τοῦ μὴ ἔχοντος.

ΧΑΡ. Ἔστι δέ τις ὀβολὸν μὴ ἔχων;

MEN. Εἰ μὲν καὶ ἄλλος τις οὐκ οἶδα, ἐγὼ δὲ οὐκ ἔχω.

ΧΑΡ. Καὶ μὴν ἄγξω σε νῆ τὸν Πλούτωνα, ὦ μισαρέ, ἦν μὴ ἀποδῶς.

MEN. Κἀγὼ τῷ ξύλῳ σου πατάξας διαλύσω τὸ κρανίον.

ΧΑΡ. Μάτην οὖν ἔση πεπλευκῶς τοσοῦτον πλοῦν;

MEN. Ὁ Ἐρμῆς ὑπὲρ ἐμοῦ σοι ἀποδότω, ὅς με παρέδωκέ σοι.

ΕΡΜ. Νῆ Δί' ὠνάμην γε, εἰ μέλλω καὶ ὑπερεκτίνειν τῶν νεκρῶν.

ΧΑΡ. Οὐκ ἀποστήσομαί σου.

MEN. Τούτου γε ἔνεκα καὶ νεωλκήσας τὸ πορθμεῖον παράμενε· πλὴν ἄλλ' ὅ γε μὴ ἔχω, πῶς ἂν λάβοις;

ΧΑΡ. Σὺ δ' οὐκ ἦδεις ὡς κομίζεσθαι δέον;

MEN. Ἦδειν μὲν, οὐκ εἶχον δέ. Τί οὖν, ἐχοῖν διὰ τοῦτο μὴ ἀποθανεῖν;

XAP. Μόνος οὖν αὐχῆσεις προῖκα πεπλευκέναι;

MEN. Οὐ προῖκα, ὦ βέλτιστε· καὶ γὰρ ἦντλησα καὶ τῆς κώπης συνεπελαβόμην καὶ οὐκ ἔκλαιον μόνος τῶν ἄλλων ἐπιβατῶν.

XAP. Οὐδὲν ταῦτα πρὸς πορθμέα· τὸν ὀβολὸν ἀποδοῦναί σε δεῖ· οὐ θέμις ἄλλως γενέσθαι.

MEN. Οὐκοῦν ἀπαγέ με αὔθις εἰς τὸν βίον.

XAP. Χαρίεν λέγεις, ἵνα καὶ πληγὰς ἐπὶ τούτῳ παρὰ τοῦ Αἰακοῦ προσλάβω.

MEN. Μὴ ἐνόχλει οὖν.

XAP. Δεῖξον, τί ἐν τῇ πήρᾳ ἔχεις.

MEN. Θέρμους, εἰ θέλεις, καὶ τῆς Ἑκάτης τὸ δεῖπνον.

XAP. Πόθεν τοῦτον ἡμῖν, ὦ Ἐρμῆ, τὸν κύνα ἦγαγες; Οἷα δὲ καὶ ἐλάλει παρὰ τὸν πλοῦν, τῶν ἐπιβατῶν ἀπάντων καταγελῶν καὶ ἐπισκώπτων καὶ μόνος ἄδων, οἰμωζόντων ἐκείνων

ERM. Ἄγνοεῖς, ὦ Χάρων, ὅντινα ἄνδρα διεπόρθμευσας; Ἐλεύθερον ἀκριβῶς, κούδενὸς αὐτῷ μέλει. Οὗτός ἐστιν ὁ Μένιππος.

XAP. Καὶ μὴν ἂν σε λάβω ποτέ...

MEN. Ἄν λάβῃς, ὦ βέλτιστε· δις δὲ οὐκ ἂν λάβοις.

4. Μενίππου καὶ Ἐρμού.

MEN. Ποῦ δὲ οἱ καλοί εἰσιν ἢ αἱ καλαί, ὦ Ἐρμῆ; Ξενάγησόν με νήλυν ὄντα.

ERM. Οὐ σχολή μοι, ὦ Μένιππε· πλήν κατ' ἐκεῖνο ἀπόβλεψον, ἐπὶ τὰ δεξιὰ, ἔνθα ὁ Ὑάκινθος τέ ἐστι καὶ Νάρκισ-

σος καὶ Νιρῆος καὶ Ἀχιλλεὺς καὶ Τυρῶ καὶ Ἑλένη καὶ Λήδα καὶ ὅλως τὰ ἀρχαῖα πάντα κάλλη.

ΜΕΝ. Ὅστ' ἄ μόνον ὄρω καὶ κρανία τῶν σαρκῶν γυμνά, ὅμοια τὰ πολλὰ.

ΕΡΜ. Καὶ μὴν ἐκεῖνά ἐστίν, ἅ πάντες οἱ ποιηταὶ θαυμάζουσι τὰ ὀστ' ἃ, ὧν σὺ ἔοικας καταφρονεῖν.

ΜΕΝ. Ὅμως τὴν Ἑλένην μοι δεῖξον οὐ γὰρ ἂν διαγνοίην ἔγωγε.

ΕΡΜ. Τοῦτ' ἐστὶ τὸ κρανίον ἢ Ἑλένη ἐστίν.

ΜΕΝ. Εἶτα διὰ τοῦτο αἱ χίλιαι νῆες ἐπληρώθησαν ἐξ ἀπάσης τῆς Ἑλλάδος καὶ τοσοῦτοι ἔπεσον Ἕλληνές τε καὶ βάρβαροι καὶ τσαῦται πόλεις ἀνάστατοι γεγόνασιν;

ΕΡΜ. Οὐ σχολή μοι, ὦ Μένιππε, συμφιλοσοφεῖν σοι. Ἀλλὰ σὺ μὲν ἐπιλεξάμενος τόπον, ἔνθα ἂν ἐθέλῃς κεῖσο, ἐγὼ δὲ τοὺς ἄλλους νεκροὺς ἤδη μέτειμι.

5. Νιρῆος καὶ Θεοσίτου καὶ Μενίππου.

ΝΙΡ. Ἴδου δὴ, Μένιππος οὕτοσ' ἡμᾶς δικάσει, πότερος εὐμορφότερός ἐστιν. Εἰπέ, ὦ Μένιππε, οὐ καλλίων σοι δοκῶ;

ΜΕΝ. Τίνες δὲ ἐστέ; πρότερον γὰρ, οἶμαι, χρὴ τοῦτο εἰδέναί.

ΝΙΡ. Νιρῆος καὶ Θεοσίτης.

ΜΕΝ. Πότερος οὖν ὁ Νιρῆος καὶ πότερος ὁ Θεοσίτης; οὐδαμῶς γὰρ τοῦτο δῆλον.

ΘΕΡΣ. Ἐν μὲν ἤδη τοῦτο ἔχω, ὅμοιός εἰμί σοι καὶ οὐ τηλικούτον διαφέρεις, ἤλικον σε Ὅμηρος ἐκεῖνος ὁ τυφλὸς ἐπήνεσεν, ἀπάντων εὐμορφότατον προσειπών, ἀλλ' ὁ φοξὸς

ἐγὼ καὶ ψεδνὸς οὐδὲν χείρων ἐφάνην τῷ δικαστῇ. Ὅρα δὲ σύ, ὦ Μένιππε, ὄντινα καὶ εὐμορφότερον ἤγῃ.

NIP. Ἐμέ γε τὸν Ἀγλαΐας καὶ Χάροπος,
ὃς κάλλιστος ἀνὴρ ὑπὸ Ἴλιον ἤλθον.

MEN. Ἄλλ' οὐχὶ καὶ ὑπὸ γῆν, ὡς οἶμαι, κάλλιστος ἤλθες· ἀλλὰ τὰ μὲν ὅστ' ἴμοια, τὸ δὲ κρανίον ταύτῃ μόνον διακρίνεται ἀπὸ τοῦ Θερσίτου κρανίου, ὅτι εὐθρυπτον τὸ σόν· ἀλαπαδνὸν γὰρ αὐτὸ καὶ οὐκ ἀνδρῶδες ἔχεις.

NIP. Καὶ μὴν ἐροῦ Ὅμηρον, ὁποῖος ἦν, ὁπότε συνεστράτευον τοῖς Ἀχαιοῖς.

MEN. Ὀνειράτά μοι λέγεις· ἐγὼ δὲ βλέπω, ἃ νῦν ἔχεις, ἐκεῖνα δὲ οἱ τότε ἴσασιν.

NIP. Οὐκουν ἐγὼ ἐνταῦθα εὐμορφότερός εἰμι, ὦ Μένιππε ;

MEN. Οὔτε σὺ οὔτε ἄλλος εὐμορφος· ἰσοτιμία γὰρ ἐν Ἄδου καὶ ὅμοιοι ἅπαντες.

ΘΕΡΣ. Ἐμοὶ μὲν οὖν καὶ τοῦτο ἱκανόν.

6. Κατὰ Μενίππου.

ΚΡΟΙΣΟΣ. Οὐ φέρομεν, ὦ Πλούτων, Μένιππον τουτονὶ τὸν κύνα παροικοῦντα· ὥστε ἢ ἐκεῖνον ἄλλοσέ ποι κατάστησον ἢ ἡμεῖς μετοικήσομεν εἰς ἕτερον τόπον.

ΠΛΟΥΤΩΝ. Τί δ' ὑμᾶς δεινὸν ἐργάζεται δμόνεκρος ὢν ;

ΚΡΟΙΣ. Ἐπειδὰν ἡμεῖς οἰμῶζωμεν καὶ στένωμεν ἐκείνων μεμνημένοι τῶν ἄνω, Μίδας μὲν οὔτωσὶ τοῦ χρυσοῦ, Σαρδανάπαλλος δὲ τῆς πολλῆς τρυφῆς, ἐγὼ δὲ Κροῖσος τῶν θησαυρῶν, ἐπιγελαῶ καὶ ἐξονειδίζει, ἀνδράποδα καὶ καθάρματα ἡμᾶς ἀποκαλῶν, ἐνίοτε δὲ καὶ ἄδων ἐπιταράττει ἡμῶν τὰς οἰμωγὰς καὶ ὄλωσ λυπηρὸς ἐστίν.

ΠΛΟΥΤ. Τί ταῦτά φασιν, ὦ Μένιππε ;

ΜΕΝΙΠΠΟΣ. Ἀληθῆ, ὦ Πλούτων· μισῶ γὰρ αὐτοὺς δειλοὺς καὶ ὀλεθροὺς ὄντας, οἷς οὐκ ἀπέχρησε βιῶναι κακῶς, ἀλλὰ καὶ ἀποθανόντες ἔτι μέμνηνται τῶν ἄνω· χαίρω τοιγαροῦν ἀνιῶν αὐτούς.

ΠΛΟΥΤ. Ἀλλ' οὐ χρὴ· λυποῦνται γὰρ οὐ μικρῶν στερόμενοι.

ΜΕΝ. Καὶ σὺ μοραίνεις, ὦ Πλούτων, ὁμόψηφος ὢν τοῖς τούτων στεναγμοῖς ;

ΠΛΟΥΤ. Οὐδαμῶς, ἀλλ' οὐκ ἂν ἐθέλοιμι στασιάζειν ὑμᾶς.

ΜΕΝ. Καὶ μὴν, ὦ κάκιστοι Λυδῶν καὶ Φρυγῶν καὶ Ἀσσυρίων, οὕτω γινώσκετε ὡς οὐδὲν παυσομένου μου· ἔνθα γὰρ ἂν ἦτε, ἀκολουθήσω ἀνιῶν καὶ καταγελῶν.

ΚΡΟΙΣ. Ταῦτα οὐχ ὕβρις ;

ΜΕΝ. Οὐκ, ἀλλ' ἐκεῖνα ὕβρις ἦν, ἃ ὑμεῖς ἐποιεῖτε, προσκυνεῖσθαι ἀξιοῦντες καὶ ἐλευθέρους ἀνδράσιν ἐντροφῶντες, τοῦ δὲ θανάτου τὸ παράπαν οὐ μνημονεύοντες· τοιγαροῦν οἰμῶξεσθε πάντων ἐκείνων ἀφηρημένοι.

ΚΡΟΙΣ. Πολλῶν γε, ὦ θεοί, καὶ μεγάλων κτημάτων.

ΜΙΔΑΣ. Ὅσου μὲν ἐγὼ χρυσοῦ !

ΣΑΡΔΑΝ. Ὅσης ἐγὼ τρυφῆς !

ΜΕΝ. Εὖ γε, οὕτω ποιεῖτε· ὀδύρεσθε μὲν ὑμεῖς, ἐγὼ δὲ τὸ γινῶθι σαυτὸν πολλάκις συνείρων ἐπάσομαι ὑμῖν· πρέπει γὰρ ἂν ταῖς τοιαύταις οἰμωγαῖς ἐπαδόμενον.

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΑΙ ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΑΙ ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Ι. ΑΙΣΩΠΕΙΟΙ ΜΥΘΟΙ

1. Ἀλώπηξ καὶ βότρυες.

λιμώπτουσα· λιμώπτω = πεινῶ πολύ.

ἔθεάσατο· ἔθεασάμην, θεῶμαι (-άομαι) = παρατηρῶ.

ἀναδενδράς ἤ = κληματριά.

βότρυς -υος = σταφύλι

ᾧμφαξ ὁ -ακος = ἄγουρος, κοιν. ἀγουρίδα.

2. Ὄνος καὶ λεοντῆ.

φυγὴ ἦν ἀνθρώπων = ἔφευγον οἱ ἄνθρωποι.

περιηρέθην· περιαιροῦμαι (-έομαι) = ἀφαιροῦμαι, πίπτω.

παίω = κτυπῶ.

3. Λύκος καὶ λέων.

κοίτη = φωλεὰ (ὅπου κοιμᾶται κάποιος).

ἀφείλετο· ἀφειλόμην, ἄβρ. τοῦ ἀφαιροῦμαι = ἀφαιρῶ.

πόρρω = μακράν.

4. Λαγωοὶ καὶ ἀλώπεκες.

παρεκάλουν· παρακαλῶ (-έω) = προσκαλῶ.

ἐβοηθήσαμεν ἂν ὑμῖν = θὰ σὰς ἐβοηθήσαμεν.

5. Ζεὺς καὶ ὄφις.

Διὶ γάμουσ τελοῦντι = ὅταν ἔκαμνε τοὺς γάμους τοῦ ὁ Ζεὺς.

ἔρπω = σύρομαι.

ἀνέβαιεν· δηλ. εἰς τὰ ἀνάκτορα τοῦ Διός.

6. Χελώνη και λαγώς.

ἤριζον· ἐρίζω = φιλονικῶ.

τέρματα ὀρίσαντες = ἀφου ἔβαλαν σημάδι.

ἤμέλησε τοῦ δρόμου = παρημέλησε ἀπὸ τοῦ νὰ τρέχη.

οὐ διέλειπε τρέχουσα = δὲν ἔπαυσε νὰ τρέχη.

παραδραμοῦσα· παρῆδρομον, ἀόρ. τοῦ παροτρέχω = ξεπερνῶ.

προτέρα = πρώτη.

ἀφικόμην· ἀόρ. τοῦ ἀφικνοῦμαι (-έομαι) = ἔρχομαι, φθάνω.

7. Ναυαγός.

ἔπλει· ἔπλεον, πλέω = ταξιδεύω (διὰ θαλάσσης).

χειμῶν = τρικυμία.

ἀνετρέπην· ἀόρ. τοῦ ἀνατρέπομαι = ἀναποδογυρίζω.

ἐπικαλοῦμαι τὴν Ἄθηνᾶν = ζητῶ τὴν βοήθειαν τῆς Ἀθηνᾶς.

ἐπηγγελόμην· ἐπαγγέλλομαι = ὑπόσχομαι.

περισωθείη· περιεσώθη, περισφίζομαι = σφίζομαι.

παρανήχομαι = κολυμβῶ πλησίον σου.

8. Πῆραϊ δύο.

πήρα = σάκος, σακοῦλι.

γέμω = εἶμαι γεμάτος.

ἀλλότριος = ξένος· ἀλλοτρίων, ἐνν. γέμει.

9. Κολοιδὸς καὶ γλαυῆξ.

κάλλους ἀγών = διαγωνισμὸς ὤραιότητος.

παραγενόμενοι· παρεγενόμην, παραίγνομαι = ἔρχομαι.

ἀπονίζομαι = νίπτομαι.

δυσμορφία = ἀσχημία.

ἐκ τούτου = ἕνεκα τούτου.

γνοῦσα· μετοχ. τοῦ ἔγνω, ἀορ. τοῦ γινώσκω = ἐγνωῶ.

ἀναπείθω = συμβουλεύω.

10. Κομπαστής.

ἀποδημήσας· ἀποδημῶ = φεύγω ἀπὸ τὴν πατρίδα, πηγαίνω ταξίδι.
 εἰς τὴν ἑαυτοῦ· εἰς τὴν ἑαυτοῦ γῆν = εἰς τὴν πατρίδα του.
 ἠνδραγάθηκα· ἀνδραγαθῶ (-έω) = κἀμνω κατορθώματα.
 κομπάζω = καυχῶμαι.
 ὑπολαβῶν· ὑπέλαβον, ἀόρ. τοῦ ὑπολαμβάνω = διακόπτω.

11. Κόραξ καὶ ἀλώπηξ.

ἐκαθεζόμεν = ἐκάθισα, καθέζομαι = κάθημαι.
 ἀφελέσθαι· ἀφειλόμην, ἀφαιροῦμαι (βλ. ἀνωτέρω).
 εὐμεγέθης -ους = ἀρκετὰ μεγάλος.
 καλὸς = ὠραῖος.
 παραστήσαι = νὰ δεῖξῃ.
 φωνὴν = φωνὴν καλήν, ᾠδικήν.
 βαλῶν· ἔβαλον, βάλλω = ρίπτω.
 ἀνέκραγον· ἀόρ. τοῦ κραῖζω = κραυγάζω.
 κτήσαι· προστακτ. τοῦ ἐκτησάμην, κτῶμαι = ἀποκτῶ.

12. Λέων καὶ ἄρκτος.

νεβρὸς ὁ = τὸ νεογνὸν τῆς ἐλάφου, ἐλαφάκι.
 περιτυχόντες· περιέτυχον, ἀόρ. τοῦ περιτυγχάνω = συναντῶ.
 οὐδέτερος = οὔτε ὁ ἕνας οὔτε ὁ ἄλλος.
 ἀπαυδῶ (-άω) = ἀποκἀμνω, κουράζομαι.
 κατέκειντο ἐκλελυμένοι = ἐξαπλώθηκαν χωρὶς νὰ ἴμποροῦν νὰ
 κινήθοῦν.
 περιοῦσα = ἡ ὁποία ἐτριγύριζεν ἐκεῖ.
 πεπτωκῶς ὁ -ότος = πεσμένος· τοῦ πίπτω.
 ὤχετο φεύγουσα = ἔφυγε τρέχουσα, κοιν. τὸ ἴβαλε στὰ πόδια, οἴ-
 χομαι φεύγων = φεύγω τρέχων.
 ἀναστήναι· ἀνέστην, ἀόρ. τοῦ ἀνίσταμαι = σηκώνομαι.
 δεῖλαιος = δυστυχῆς, ταλαίπωρος.
 μοχθῶ (-έω) = κοπιάζω.

13. Λέων και μῦς.

ἐξαναστάς· ἐξανέστην, ἀόρ. τοῦ ἐξανίσταμαι = σηκώνομαι (ξαφνικά).

ἄξια χάρις = ἀνταξία εὐεργεσία.

κάλως -ω ὁ = χονδρὸν σχοινίον.

τηνικαῦτα = τότε.

στένω = στενάζω.

κατεγέλασας· καταγελῶ τις = εἰρωνεύομαι τινά.

ὡς μὴ προσδοκῶν = διότι δὲν ἐπερίμενες, προσδοκῶ (-άω.)

κομιεῖσθαι· κομιοῦμαι (-εομαι), μέλλ. τοῦ κομίζομαι = λαμβάνω.

ἴσθι· προστακτ. τοῦ οἶδα = γνωρίζω, μανθάνω.

ἔστι καὶ παρὰ μυσὶ χάρις = καὶ οἱ ποντικοὶ ἀνταποδίδουν τὴν εὐεργεσίαν.

14. Λέων και ἀλώπηξ.

ἄλκῃ = σωματικὴ δύναμις.

πορίζω = προμηθεύω.

ἔγνω· ἀόρ. τοῦ γινώσκω = ἀποφασίζω.

ἐπίνοια = τέχνασμα, πονηρία.

παραγενόμενος· παραγίγνομαι (βλ. ἀνωτέρω σελ. 66).

προσιόντα· προσίων -οῦσα -όν, μετχ. τοῦ προσέρχομαι.

κατήσθιον· κατεσθίω = τρώγω.

ἀπολομένων· ἀπολόμενος -η -ον, ἀπωλόμην, ἀόρ. τοῦ ἀπόλλυμαι = χάνομαι, φονεύομαι.

συνείσα· συνείς -εῖσα -έν, μετχ. τοῦ συνήγα, ἀόρ. τοῦ συνήμι = ἐννοῶ, καταλαβαίνω.

στᾶσα· στάς -ᾶσα -άν, ἔστην, ἀόρ. τοῦ ἵσταμαι = στέκω.

ἄπωθεν = ἀπὸ μακρᾶν.

πυνθάνομαι = ἐρωτῶ.

πῶς ἔχεις ; = πῶς εἶσαι ; εἶσαι καλὰ εἰς τὴν ὑγίαν σου ;

κακῶς = ἄσχημα.

ἤρετο· ἠρόμην, ἀόρ. τοῦ ἔρωτῶ.

οὐκ εἰσήει = δὲν εἰσήρχετο, δὲν ἔμπαινε μέσα· εἰσήειν, παρατ. τοῦ εἰσέρχομαι.

εἰσῆλθον ἄν = θὰ ἔμπασινα μέσσα.

ἴχνη τὰ = πατήματα.

εἰσιόντων· εἰσιῶν -οῦσα -όν, μετχ. τοῦ εἰσέροχομαι.

ἐξιόντος· ἐξιῶν -οῦσα -όν, μετχ. τοῦ ἐξέροχομαι.

15. Λέων, λύκος καὶ ἀλώπηξ.

νοσῶ (-έω) = εἶμαι ἀσθενής.

κατακεκλιμένος· κατακέκλιμαι, κατακλίνομαι.

λαβόμενος εὐκαιρίας = εὐρῶν εὐκαιρίας.

παρ' οὐδὲν τίθεμαι = δὲν λογαριάζω διόλου.

τὸν πάντων τῶν ζῶων κρατοῦντα = τὸν δυνατώτερον ἀπὸ ὅλα τὰ ζῶα.

ἠκροάσαστο· ἠκροασάμην, ἀκροῶμαι (-άομαι) = ἀκούω.

ἐβρυχάτο· βρυχῶμαι (-άομαι) = μουγκρίζω ἀπειλητικῶς.

ἀπολογίας καιρὸν αἰτήσασα = ἀφοῦ ἐζήτησε προθεσίαν γὰρ ἀπολογηθῆ.

ἔφη = εἶπεν.

πανταχόσε περινοστήσασα = ἀφοῦ ἐγύρισα εἰς ὅλα τὰ μέρη.

κελεύσαντος· κελεύω = διατάσσω.

φησὶν = λέγει.

ἐκδείρης· ἐξέδειρα, ἐκδέρω = γδέρνω.

ἀμφιέση· ἀμφιέσομαι, ἠμφιεσάμην, ἀμφιέννυμαι = ἐνδύομαι.

αὐτίκα = ἀμέσως.

χρῆ = πρέπει.

δεσπότης = ὁ κύριος, ὁ ἀνώτερος.

πρὸς δυσμένειαν = πρὸς ἔχθραν, πρὸς τὸ κακόν.

16. Γεωργοῦ παῖδες.

παραινῶ (-έω) = συμβουλεύω.

πεῖσαι· ἔπεισα, πείθω.

ὁμοφρονῶ (-έω) = ὁμοσῶ, δὲν φιλονικῶ.

ἔγνω· ἔγνων, γιγνώσκω = ἀποφασίζω.

ἀχείρωτος = ἀσύλληπτος, ἀκατάβλητος.

ευάλωτος = ὁ ευκόλως καταβαλλόμενος, ὁ ἀνίκανος νὰ ὑπερασπίσῃ τὸν ἑαυτὸν του.

17. Ὀδοιπόροι καὶ πλάτανος.

τρύχομαι = ὑποφέρω.

18. Παῖς ψεύστης.

νέμω = βόσκω.

βοῶ (-άω) = φωνάζω δυνατά.

δεῦτε = ἔλθετε, ἔλατε ἐδῶ.

οὐκέτι τις ἐπίστευε = κανεῖς δὲν ἐπίστευε πλέον.

ἄδεια = ἀσφάλεια.

διαφθείρω = καταστρέφω.

19. Ὀδοιπόροι καὶ ἄρκτος.

φθάσας· φθάνω = προφθάνω.

προσήνεγκεν· ἄρκ. β' τοῦ προσφέρω = πλησιάζω.

συνέχω = συγκρατῶ.

ἄπτομαι = ἐγγίζω.

ἀπαλλάσσομαι = ἀπομακρύνομαι.

εἰρήκει ὑπερσ. τοῦ λέγω.

II. ΕΚ ΤΗΣ ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΥ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ

Α'. ΕΚ ΤΗΣ ΘΕΟΓΟΝΙΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΚΟΣΜΟΓΟΝΙΑΣ

1. Οὐρανὸς καὶ Γῆ.

δυναστεύω = βασιλεύω.

τεκνῶ (-όω) = ἀποκτῶ τέκνα, γεννῶ.

τίκτω = γεννῶ (ἐπὶ γυναικός).

προσαγορεύω = ὀνομάζω.

ἑκατόγχειρες· ὠνομάσθησαν οὕτω διὰ τὴν μεγίστην [δυναμὴν των, τρόπον τινὰ ὡς ἔχοντες ἑκατόν, πλείστων, χειρῶν δύναμιν.

ἔδησε· δῶ (δέω) = δένω.
 ἔρεβώδης -ους = σκοτεινός.
 ἐν Ἄδου (τόπων) = εἰς τὸν Ἄδην.

2. Κρόνος καὶ Ῥέα.

καταταρταρῶ (-όω) = ρίπτω εἰς τὸν Τάρταρον.
 ἀνήγαγον· ἄορ. τοῦ ἀνάγω = φέρω, ὀδηγῶ ἐπάνω.
 καθεῖρξε· καθεῖρξα, ἄορ. τοῦ καθείργνυμι = φυλακίζω.
 θεμιτὸν = ἐπιτετραμμένον.
 ἀφαιρεθήσεσθαι· ἀφαιροῦμαι τὴν ἀρχὴν = στεροῦμαι τὴν βασι-
 λείαν, μοῦ ἀρπάζουν τὴν βασιλείαν.

3. Γέννησις τοῦ Διός.

παραγίνομαι = ἔρχομαι, μεταβαίνω.
 Κούρητες ἢ Κουρηῖες· οἱ πρῶτοι ἱερεῖς τῆς Ῥέας ἐν Κρήτῃ.
 Δίκη· ὄρος ἐν Κρήτῃ, σήμερον Λασηθιώτικα βουνά.
 Ἄμάλθεια· αἰξ, ἐκ τῶν μαστῶν τῆς ὁποίας ἐθήλαζεν ὁ Ζεὺς κατὰ
 τὴν βρεφικὴν ἡλικίαν.
 σπαργανῶ (-όω) = περιτυλίσσω διὰ σπαργάνων.

4. Ζεὺς καὶ Τιτανομαχία.

τέλειος = ὁ εἰς ἀνδρικὴν ἡλικίαν.
 ἐξήνεγκε· ἐξήνεγκον ἄορ. ἐκφέρω πόλεμον = κηρύσσω πόλεμον.
 κρατῶ τινος = νικῶ τινα.
 διακληροῦμαι (-όομαι) = βάλλω κληρον.
 λαγχάνω = ἐπιτυγχάνω διὰ κλήρου.

5. Γιγαντομαχία.

ἀκαταγώνιστος = ἀκατάβλητος.
 ἡμμένας· ἡμμαι, ἄπτομαι, ἄπτω = ἀνάπτω, θέτω πῦρ.
 διαφέρω = ὑπερέχω.
 λόγιον = μαντεία.
 ἀπολείσθαι· ἀπολοῦμαι, μέλλ. τοῦ ἀπόλλυμαι = χάνομαι.

τελευτῶ (-άω) = ἀποθνήσκω.

ἐπεκαλέσατο· ἐπικαλοῦμαι (-έομαι) = ζητῶ, προσκαλῶ.

κεραυνῶ (-όω) = κτυπῶ μὲ τὸν κεραυνόν.

διαφθείρω = φονεύω.

6. Προμηθεύς.

λάθρα Διός· τὸ πῦρ ἦτο μόνον εἰς τὸν Ὀλυμπον, εἰς τὸ ἐργαστήριον τῆς Ἀθηνᾶς καὶ τοῦ Ἥφαιστου· δὲν ἐπετρέπετο δὲ νὰ δοθῇ εἰς τοὺς ἀνθρώπους ἀνευ τῆς ἀδείας τοῦ Διός.

νάρθηξ -ηκος ὁ = φυτὸν ἔχον παχεῖαν ἐντεριὼνην, ἢ ὁποῖα, ὅταν ἀναφθῇ, καίεται βραδέως ὡς ἴσκα, κοιν. κουφοζυλιά.

ἦσθετο· ἡσθάνομαι, αἰσθάνομαι = μανθάνω.

προσηλῶ (-όω) = καρφώνω.

λοβοῖ = τὰ τμήματα, ἐκ τῶν ὁποίων φυσικῶς ἀποτελεῖται τὸ ἦπαρ, τὸ συκῶτι.

ἔτινε· δίκην τίνω = τιμωροῦμαι· τίνω = πληρώνω.

γυναῖκα ἄγομαι = παίρνω γυναῖκα, νυμφεύομαι.

7. Δευκαλίων καὶ κατακλυσμός.

ὑποθεμένου· ὑπεθέμην, ἀόρ. τοῦ ὑποτίθεμαι = συμβουλεύω.

λάρναξ -ακος ἢ = σκαφίδιον, πλοιάριον.

ἔτεκτήνατο· τεκταίνομαι = κατασκευάζω.

ἐπιτήδεια τὰ = τρόφιμα.

ἐνθέμενος· ἐνεθέμην, ἐντίθεμαι = θέτω ἐντός.

εἰσέβη· εἰσβαίνω = μπαίνω μέσα, εἰσέρχομαι.

ὑετός ὁ = βροχή.

χέας· μετχ. τοῦ ἔχεα, ἀορ. τοῦ χέω = χύνω.

κατέκλυσε· κατακλύζω = καλύπτω μὲ ὕδατα.

διαφθαρῆναι· διεφθάρην, διαφθείρομαι = ἀποθνήσκω.

Παρνασσῶ προσίσχει = κάθηται ἐπὶ τοῦ Παρνασσοῦ.

ὄμβρος = ὑετός.

ἐκβάς· ἐξέβην, ἐκβαίνω.

φύγιος· ἐπίθετον τοῦ Διός ὡς προστάτου τῶν φευγόντων.

αἰροῦμαι (-έομαι) = ἐκλέγω, προτιμῶ.

αἴροντες· αἴρω = σηκώνω, λαμβάνω ἐκ τοῦ ἐδάφους.

8. Ἑλληνες.

τέως = ἕως τότε.

ἄφ' ἑαυτοῦ = ἀπὸ τὸ ὄνομά του.

μερίζω = διαμοιράζω.

τὴν πέραν Πελοποννήσου χώραν = τὴν σημερινὴν Λωρίδα.

9. Ἡ Δημήτηρ ἐν Ἐλευσίνι.

περιήει· περιήειν, παρατ. τοῦ περιέρομαι.

κατέλιπεν οὐρανὸν = ἔφυγεν ἀπὸ τὸν οὐρανόν.

εἰκάσθεισα· εἰκάσθην, εἰκάζομαι = γίνομαι ὅμοιος, λαμβάνω τὴν μορφήν τινος.

ἦκεν = ἦλθε, παρατ. τοῦ ἦκω = ἔχω ἔλθει.

ἀγέλαστος πέτρα· ὠνομάσθη οὕτω, διότι ἐπ' αὐτῆς καθήμενὴ ἦ Δημήτηρ ἦτο περίλυπος.

κατετίθει· κατατίθημι = θέτω, βάλλω.

περιήρει· περιαιρώ (-έω) = ἀφαιρώ, ἀποσπῶ.

ἐπετήρησεν· ἐπιτηρῶ (-έω) = παρακολουθῶ κρυφίως.

καταλαβοῦσα = ὅτε εἶδεν.

ἀναβοῶ (-άω) = κραυγάζω.

ὑπὸ τοῦ πυρὸς ἀνηλώθη = ἐκάη ὑπὸ τοῦ πυρός.

ἐξέφηνε· ἀόρ. τοῦ ἐκφαίνω = φανερώνω.

πηνοὶ δράκοντες = πτερωτοὶ ὄφεις.

πυρὸς ὁ = σίτος.

Β'. ΗΡΑΚΛΗΣ

1. Γέννησις Ἡρακλέους. Πρῶτα κατορθώματα.

Ἄμφιτρώων -ωνος· βασιλεὺς τῶν Θηβῶν.

διὰ τὰ ὑπὲρ ἄνθρωπον ἔργα = διὰ τὰ ὑπεράνθρωπα κατορθώματα του.

Διός... γενέσθαι = ὅτι ἦτο υἱὸς τοῦ Διός.

εὐνὴ = κλίνη.

ἄγχω = σφίγγω τὸν λαμόν.

βουκόλιον = ἀγέλη βοῶν, καιν. βουκολιό.

ἄστοχῶ (-έω) = ἀποτυγχάνω.

ἀρματηλατῶ (-έω) = διευθύνω ἄρμα.
 κιθαρωδῶ (-έω) = παίζω κιθάραν καὶ συγχρόνως τραγουδῶ.
 ἀνεΐλε· ἀνεΐλον, ἄβρ. τοῦ ἀναιρῶν = φονεύω.
 φθειρώ = διαφθείρω = φονεύω.
 ἡμφιέσατο· ἡμφιεσάμην, ἄβρ. τοῦ ἀμφιέννυμαι = ἐνδύομαι.
 ἀνακάμπτω = ἐπιστρέφω.
 θήρα = κυνήγιον.
 δασμὸς ὁ = φόρος.
 Μινύαι οἱ· λαὸς ἀρχαιότατος κατοικῶν ἐν Βοιωτία.
 πολεμαρχῶ (-έω) = εἶμαι πολέμαρχος, στρατηγός.
 ἐτρέψατο = ἔτρεψεν εἰς φυγὴν· τρέπομαι τινα.
 φέρω δασμὸν = πληρώνω δασμόν.
 ἀριστεῖον = βραβεῖον ἀρετῆς, γενναιότητος.

2. Μανία Ἡρακλέους.

μανῆναι· ἐμάνην, ἄβρ. τοῦ μαίνομαι = πάσχω μανίαν, παραφρονῶ.
 καταδικάσας ἑαυτοῦ φυγὴν = καταδικάσας τὸν ἑαυτόν του εἰς
 ἔξορίαν.
 Δελφοί· πόλις ἐν Φωκίδι, ὅπου ἦτο τὸ περίφημον μαντεῖον τοῦ Ἀπόλ-
 λωνος.
 πυνθάνομαι τοῦ θεοῦ = ἐρωτῶ τὸν θεόν.
 Πυθία· ἡ ἱέρεια τοῦ ἐν Δελφοῖς μαντείου, ἢ λέγουσα τοὺς χρησμούς.
 Τίρυνς ἡ, γεν. Τίρυνθος· ἀρχαιοτάτη πόλις τῆς Ἀργολίδος, κειμένη
 μεταξύ Ἀργους καὶ Ναυπλίου.
 Εὐρυσθεύς· βασιλεὺς τῶν Μυκηθῶν καὶ τῆς Τίρυνθος.
 λατρεύω τινὶ = ὑπηρετῶ εἰς τινα.
 ἄθλος ὁ = ἀγώνισμα, κατόρθωμα.

3. Ὁ Νεμεαῖος λέων.

Νεμεαῖος = ὁ ἐν Νεμέᾳ ζῶν. Νεμέα· δασώδης κοιλάς εἰς τὴν Ἀργο-
 λίδα παρὰ τὴν Κόρινθον.
 ἔμαθεν ἄτρωτον ὄντα = ἐνόησεν, ὅτι ὁ λέων ἦτο ἄτρωτος.
 ἄτρωτος = ὁ μὴ δυνάμενος νὰ τραυματισθῇ.

ἀνατεινόμενος· ἀνετεινάμην, ἀνατεινόμαι τὸ ῥόπαλον = σηκώνω
ὕψηλὰ τὸ ῥόπαλον διὰ τὴν κτυπήσω.

ἀμφίστομος = ὁ ἔχων δύο στόματα.

ἀπωκοδόμησεν· ἀποικοδομῶ (-έω) = ἀποκλείω, φράσσω διὰ τοίχου.

ἐπεισηλθε τῷ θηρίῳ = εἰσήλθε κατόπιν τοῦ θηρίου.

κατασχών· κατέσχον, κατέχω = κρατῶ, συλλαμβάνω.

περιθεῖς τὴν χεῖρα τῷ τραχήλῳ = ἀφοῦ περιέβαλε τὸν τράχη-
λον διὰ τοῦ βραχίονος.

4. Λερναία ὕδρα.

Λερναῖος = ὁ ἐν τῇ Λέρνῃ ζῶν. Λέρνη· ἔλος ἐν Ἀργολίδι.

ὕδρα = ὄφις τερατώδης.

ἔλος -ους τὸ = κοῖλος τόπος ὑδατώδης ἢ πηλώδης καὶ ὡς ἐκ τούτου
ἄβατος κατὰ τὸ πλεῖστον.

ἐκτραφεῖσα· ἐξετροφῆν, ἐκτροφέομαι = τρέφομαι, ἀναπτύσσομαι.

βοσκήματα = τὰ βόσκοντα κτήνη, π.χ. πρόβατα, αἴγες, βόες.

ἐπιβάς· ἐπέβην, ἐπιβαίνω ἄρματος = ἀναβαίνω εἰς τὸ ἄρμα.

ἡνιοχῶ (-έω) = κρατῶ τὰς ἡνίας, διευθύνω τοὺς ἵππους.

ἀνύτω = κατορθώνω, φέρω ἀποτέλεσμα.

ἀναφύομαι = ἀναγεννώμαι.

ὕλη = δάσος.

ἐμπρήσας· ἐνέπρησα, ἄρ. τοῦ ἐμπλήρωσις = πυρπολῶ, καίω.

δαλὸς ὁ = δαυλός, ξύλον καιόμενον εἰς τὸ ἄκρον.

τὰς ἀνατολάς τῶν κεφαλῶν = τὰς ἐκφύσεις, τὰς γενέσεις τῶν
κεφαλῶν.

κατώρυξε· κατορύσσω = θάπτω εἰς τὴν γῆν.

ὀιστὸς = βέλος.

ἴδς ὁ = δηλητήριον.

κατηρίθμησε· καταριθμῶ (-έω) = συγκαταριθμῶ, λογαριάζω.

περιεγένετο· περιγίγνομαι τινος = νικῶ τινα.

5. Χρυσόκερος ἔλαφος.

ἐνεγκεῖν· ἠνεγκον, ἄρ. τοῦ φέρω.

Οἰνὴ· τόπος τις τῆς Ἀργολίδος.

τρῶσαι· ἔτρωσα, ἀόρ. τοῦ τιτρώσκω = τραυματίζω.

ἦν τῆς Ἀρτέμιδος ἱερὰ = ἦτο ἱερὸν κτῆμα τῆς Ἀρτέμιδος καὶ ἐπομένως ὑπὸ τὴν προστασίαν αὐτῆς.

ἐνιαυτὸς = ἔτος.

καμουσαν· ἔκαμον, ἀόρ. τοῦ κάμνω = ἀποκάμνω, κουράζομαι.

Λάδων -ωνος ὁ παραπέταμος τοῦ Ἀλφειοῦ.

6. Ἐρυμάνθιος κάπρος.

Ἐρυμάνθιος = ὁ ζῶν εἰς τὸ ὄρος τῆς Ἀρκαδίας Ἐρύμανθον.

κάπρος = ἄγριος χοῖρος.

Ψωφίς -ίδος ἢ πόλις τῆς Ἀρκαδίας.

ὀρμῶμαι (-άομαι) = ξεκινῶ.

λόχημῃ ἢ = τόπος ἄβατος διὰ τοὺς πολλοὺς καὶ πυκνοὺς θάμνους.

ἐμβροχίζω = διὰ βρόχου, διὰ παγίδος συλλαμβάνω.

7. Ἡ κόπρος τῶν βοσκημάτων τοῦ Αὐγείου.

ἐκφορῆσαι· ἐκφορῶ (-έω) = βγάζω ἔξω.

αὐλή· περιτοιχισμένος τόπος, μάνδρα.

σηκάζομαι = ἐγκλείομαι (ἐντὸς μάνδρας).

ἀμύθητος = ἀλογάριστος, πολὺς.

φάσκω = λέγω.

ἀπιστῶ (-έω) = δὲν πιστεύω.

τὸν θεμέλιον ἐξέβαλε = ἐδημιούργησε ρῆγμα.

παροχετεύω = διοχετεύω, δι' ὄχετος κάμνω νὰ ρεῦσῃ.

ἐξηνέχθη· ἀόρ. τοῦ ἐκφέρομαι = ἐξάγομαι.

ἐπιτετέλεσται = ἔχει ἐκτελεσθῆ· τοῦ ρ. ἐπιτελοῦμαι (-έομαι).

ἀπιδίδου· παρατ. τοῦ ἀποδίδωμι = δίδω τι, τὸ ὅποιον χρεωστῶ.

προσεδέξατο = κατηρίθησε (βλ. ἀνωτέρω).

8. Στυμφαλίδες ὄρνιθες.

ὄρνιθας· ὄρνις -ίδος ἢ καὶ ὁ = πτηνόν.

συνηρεφῆς -οῦς = σκεπασμένος.

μυρίοι = ἀναρίθμητοι, ἄπειροι.

ἀμηχανοῦντος· ἀμηχανῶ (-έω) = ἀπορῶ.

χαλκοῦς = χάλκινος.

Ἕφαιστος· θεὸς τοῦ πυρός, σιδηουργός.

φοβῶ (-έω) τινά = κάμνω τινά νὰ φοβηθῆ, ἐκφοβίζω.

δέους· δέος, τὸ = φόβος.

ἀναπέτομαι = πετῶ ὑψηλά, ἀπομακρύνομαι.

9. Ὁ Κρης ταῦρος.

ἀγαγεῖν· ἤγαγον, ἀορ. τοῦ ἄγω = κομίζω.

θεασάμενος· ἐθεασάμην, θεῶμαι (-άομαι) = παρατηρῶ.

ἠγρίωσε· ἠγριῶ (-όω) = κάμνω ἄγριον.

εἶασεν· εἶασα, εἶω (-άω) = ἀφήνω.

ἄφетος = ἐλεύθερος.

διαλυμαίνομαι = βλάπτω.

10. Αἱ Διομήδους ἵπποι.

μάχιμος = ἱκανὸς εἰς τὴν μάχην.

συνέπομαι = συνακολουθῶ.

βιασάμενος· ἐβιασάμην, βιάζομαι τινα = διὰ τῆς βίας καταβάλλω
τινα.

οἱ ἐπὶ ταῖς φάτναις τῶν ἵππων = οἱ ἵπποκόμοι.

ἐπιβοηθῶ (-έω) = σπεύδω ἐναντίον τινός.

πρὸς τοὺς Βίστονας ἀγωνισάμενος = ἀγωνισθεὶς ἐναντίον τῶν
Βιστόνων.

ἀφέντος· ἀφείς, μετχ. τοῦ ἀφήκα, ἀορ. τοῦ ἀφήμι = ἀφίνω ἐλεύ-
θερον.

ἀπώλοντο· ἀπωλόμην, ἀορ. τοῦ ἀπόλλυμαι = χάνομαι.

11. Ὁ ζωστήρ τῆς Ἴππολύτης.

Θερμῶδων -οντος ὁ ποταμὸς ἐν Πόντῳ.

ἔθνος μέγα τὰ κατὰ πόλεμον = ἔθνος περίφημον ὡς πρὸς τὰ
πολεμικά.

ἄσκῶ (-έω) ἀνδρείαν = προσπαθῶ νὰ εἶμαι γενναῖος.

σύμβολον = σημεῖον.

ἐπὶ τοῦτον τὸν ζωστήρα... ἐπέμπετο = τοῦτον τὸν ζωστήρα

διὰ νὰ λάβῃ... ἐστάλη.

τίνος χάριν ἦκοι = διὰ ποῖον σκοπὸν ἦλθε.

πυθόμενη· ἐπυθόμην, ἀόρ. τοῦ πυνθάνομαι = ἐρωτῶ.

ὑπέσχετο· ὑπεσχόμην, ἀόρ. τοῦ ἐπισχνοῦμαι = ὑπόσχομαι.

οἶομαι = νομίζω.

βασιλῖς -ίδος ἢ = βασίλισσα.

καταθέω = τρέχω, σπεύδω.

ἀφαιρούμαι (-έομαι) = ἀφαιρῶ.

ἐτρέψατο (βλ. ἀνωτέρω, σ. 74).

12. Αἱ βόες τοῦ Γηρυόνου.

Γηρυόνης· βασιλεὺς τῆς Ἐρυθραίας.

φοινικᾶς· ὁ φοινικοῦς, ἢ φοινικῆ, τὸ φοινικοῦν = πορφυροῦς, κόκκινος.

Λιβύης ἐπέβη = ἐπέρασεν εἰς τὴν Λιβύην.

ὄροι οἶ = σύνορα, ἄκρα.

στήλη = σημάδι, συνήθως πλάξ ἢ λίθος.

αὐλίζομαι = διανυκτερεύω.

παίω = κτυπῶ.

πυθόμενος· ἐπυθόμην, πυνθάνομαι = ἐρωτῶ (πρὸς ἀλλαχοῦ διάφορον σημασίαν τοῦ ρήματος).

ἀποθνήσκω = φονεύομαι.

13. Τὰ χρυσᾶ μήλα τῶν Ἑσπερίδων.

Ἕπερβόρειοι· λαὸς κατοικῶν εἰς τὰ πρὸς βορρᾶν ἔσχατα τῆς γῆς,

ὅπου ὁ Ἄτλας ἐθάσταζε τὸν οὐρανόν.

δράκων -οντος ὁ = ὄφις.

Ἑσπερίδες· ἐνν. νύμφαι.

πόλος ὁ = ὁ οὐρανός.

ἐδέξατο· δέχομαι = ἀναλαμβάνω.

δρεψάμενος· δρέπομαι = κόπτω ἀπὸ τὸ δένδρον.

κοιῶ (-έω)· μέλλ. τοῦ κομίζω.

ἀνέχω = κρατῶ, βαστάζω.

δεΐται· δέομαι αὐτοῦ = τὸν παρακαλῶ.
 ἕως ἄν... ποιήσεται = μέχρις ὅτου κατασκευάσῃ.
 σπεῖρα ἧ = κουλούρα.

14. Ὁ Κέρβερος.

Κέρβερος δ' κύων τερατώδης, φύλαξ τοῦ Ἅδου.
 κατὰ τοῦ νώτου = ἐπὶ τῆς ράχως· τὸ νῶτον.
 οὐδ' = ὅπου.
 χωρίς, ὧν εἶχεν, ὄπλων = ἄνευ τῶν ὄπλων, τὰ ὅποια εἶχε, δηλ.
 ἄνευ τοῦ ροπαλοῦ καὶ τῆς λεοντῆς.
 κρατήσαντα = ἀφοῦ τὸν καταθάλλῃ.
 συνέχω = κρατῶ, συγκρατῶ.

15. Ἡρακλῆς καὶ Δηιάνειρα.

Καλυδῶν -ῶνος ἢ χώρα τῆς Αἰτωλίας.
 Οἰνεὺς -έως δ' βασιλεὺς τῆς Καλυδῶνος.
 μνηστεύομαι τὴν Δηιάνειραν = ζητῶ σύζυγον τὴν Δηιάνειραν.
 εἰκασμένον ταύρω = λαβόντα τὴν μορφὴν ταύρου.
 ἀπολαμβάνω = λαμβάνω πίσω.
 Ἀμάλθεια (βλ. ἀνωτέρω, σελ. 71).
 βρωτὸν = φαγητόν, κάθε φαγώσιμον.

16. Θάνατος Ἡρακλέους.

πυρὰν ἐποίησε = ἔκαμε σωρὸν ἀπὸ ξύλα.
 ὑφάπτω = θέτω πῦρ ὑποκάτω· ἄορ. ὑφήμα.
 Ποίας δ, γεν. Ποιάαντος.
 κατὰ ζήτησιν ποιμνίων = πρὸς ἀναζήτησιν τῶν ποιμνίων του.

Γ'. ΑΡΓΟΝΑΥΤΙΚΗ ΕΚΣΤΡΑΤΕΙΑ

1. Ἴνῳ ἐπιβουλεύει τῷ Φοῖξω καὶ τῇ Ἑλλῃ.

ἐπιβουλεύω τινι = σκέπτομαι· κακὸν ἐναντίον τινός, μισῶ τινα.
 πυρὸς δ = σίτος.

φρύγω = φρυγανίζω, καφαλίζω, παθ. παρακ. *πέφρυγμα*.
 ἀπαλλαγὴν ἐπυνθάνετο τῆς ἀφορίας = ἠρώτα, μὲ ποῖον τρόπον
 θὰ ἀπαλλαχθοῦν ἀπὸ τὴν ἀφορίαν.
 ἀνέπεισε· ἀναπείθω = πείθω.
 εἷη κεχρησμένον = ἐδόθη χρησμός.

2. Φριξὸς ἀφικνεῖται εἰς Κόλχους.

ὡς ἐγένοντο = ὅταν ἔφθασαν.
 ὠλισθον· ἀόρ. τοῦ ὀλισθάνω = γλιστρῶ.
 βυθὸς ὁ = τὸ βάθος τῆς θαλάσσης.
 Δι... φυξίω· ὁ Ζεὺς ἐκκλείτο φύξιος ὡς προστάτης τῶν φευγόντων.

3. Πελίας πέμπει Ἰάσωνα ἐπὶ τὸ χυσόμαλλον δέρας.

ληψόμενος = διὰ τὴν λάβην· λήφομαι μέλλ. τοῦ λαμβάνω.
 μαντεύομαι περὶ τινος = ζητῶ χρησμὸν περὶ τινος.
 ἔχρησεν· χρῶ (-ήω) = δίδω χρησμὸν.
 μονοσάνδαλος = ὁ φερῶν ἓν σανδάλιον, ἓν πέδιλον.
 φυλάξεσθαι· φυλαττομαί τινα = προφυλάττομαι ἀπὸ κάποιου.
 ὅ,τι δηλοῖ ὁ χρησμός = τί σημαίνει ὁ χρησμός.
 μεταπέμπομαί τινα = προσκαλῶ τινα.
 κατὰ γεωργίαν = πρὸς καλλιέργειαν (τῶν ἀγρῶν του).
 κατέμαθε τοῦτον ὄντα = ἐνόησεν, ὅτι αὐτὸς εἶναι.
 ἐπὶ τὸ δέρας ἐλθεῖν = νὰ μεταβῇ καὶ νὰ φέρῃ τὸ δέρας.

4. Ἰάσων παρασκευάζεται πρὸς ἀπόπλουν.

ἐπικαλοῦμαι Ἄργον = ζητῶ τὴν βοήθειαν τοῦ Ἄργου.
 ὑποθεμένης· ὑπεθέμην, ὑποτίθεμαι = συμβουλεύω.
 πυνθάνομαι τοῦ θεοῦ περὶ τοῦ πλοῦ = ἐρωτῶ τὸν θεὸν περὶ
 τοῦ ταξιδίου.
 ὅ,τι περ ἄνθος ἀνδραγαθίας = τὸ ἄνθος τῆς γενναιότητος.

5. Ὁ μάντις Φινεὺς ἀπαλλάσσει τῶν Ἄρπυιῶν.

ἀναχθέντες· ἀνάγομαι = πλέω ἐκ τοῦ λιμένος εἰς τὸ πέλαγος, ἀπο-
 πλέω.

προσίχω Λήμνω = προσορμίζομαι εις τὴν Λῆμνον.
 καταντῶ (-άω) εις Σαλμυδησσὸν = φθάνω εις Σαλμυδησσόν.
 ὁπότε... παρατιθεῖτο = ὁσάκις παρτίθετο.
 ἔδεσμα = φαγητόν.
 ἀνάπλευα· ὁ καὶ ἡ ἀνάπλευος, τὸ ἀνάπλευον = γεμάτος.
 διδάσκω = συμβουλεύω.
 σπασάμενος· ἐσπασάμην, σπῶμαι τὸ ξίφος = σύρω τὸ ξίφος.

6. Ἡ Ἀργὼ διαπλέει τὸν πόρον τῶν Συμπληγάδων.

μηνύω = δεικνύω.
 πέτρα = βράχος.
 πνεῦμα = ἄνεμος.
 πόρος ὁ = πέρασμα στενόν, πορθμός.
 ἀφείναι· ἀφήκα, ἀφήμι διὰ τῶν πετρῶν = ἀφήνω γὰ περάσῃ διὰ
 μέσου τῶν βράχων.
 πελειᾶς -άδος ἢ = περιστερά.
 διαπετομένης = ἐνῶ ἐπετοῦσε διὰ μέσου τῶν βράχων.
 σύμπτωσις τῶν πετρῶν = σύγκρουσις τῶν βράχων.
 ἐπιτηρήσαντες· ἐπιτηρῶ (-έω) = παρακολουθῶ, προσέχω.
 ἀναχωρῶ (-έω) = γυρίζω πίσω· ἀναχωρούσας τὰς πέτρας = ὅταν
 οἱ βράχοι ἀπесύροντο, ὅταν ἤνοιγον τὸν πόρον.
 εἰρεσία = κωπηλασία.
 εὐτονος = δυνατός.
 ἄφλαστα τὰ = μέρος τῆς πρύμνης, τὸ ὅποιον ἐξέχει πρὸς τὰ ἄνω.
 ἔστησαν = ἐστάθησαν ἀκίνητοι.

7. Ὁ Ἴάσων βοηθούμενος ὑπὸ τῆς Μηδείας λαμβάνει τὸ δέρας.

μεγέθει διαφέροντες = ἐξαιρετικοὶ κατὰ τὸ μέγεθος.
 πῶς ἂν δύναιτο = πῶς θὰ ἤμπορέσῃ.
 συνεργήσειν· συνεργῶ (-έω) τινι = βοηθῶ τινά.
 ἐπηγγείλατο· ἐπαγγέλλομαι = υπόσχομαι.
 ἐγχειριεῖν· ἐγχειρίζω = δίδω εις τὰς χεῖρας.
 ἔξειν· ἔξω, μέλλ. τοῦ ἔχω.

- ἀπάξειν· ἀπάξω, ἀπάγω = ὀδηγῶ.
 ὁμόσαντος· ὁμοσα, ἄορ. τοῦ ὁμνυμι = ὀρκίζομαι.
 φαρμακεύτρια = μάγισσα.
 χρισθέντα· ἐχρίσθη, χρίομαι = ἀλείφομαι.
 πρὸς μίαν ἡμέραν = ἐπὶ μίαν ἡμέραν.
 ἀδικήσεσθαι = ὅτι θὰ πάθῃ κακόν.
 μέλλουσιν ἀναδύεσθαι = θὰ ἐξέλθουν.
 ἐπ' αὐτὸν = ἐναντίον του.
 ἄπωθεν = ἀπὸ μακρὰν.
 ἐκ τούτου = ἕνεκα τούτου, δηλ. ἐξ αἰτίας τῶν λίθων, οἱ ὅποιοι θὰ ἐπιπτον μεταξὺ τῶν.
 νεῶς ὁ = ναὸς.
 ἄλσος τὸ = δάσος.
 ἐμάστευσε· μαστεύω = ζητῶ.
 σὺν πολλῷ πυρί· τὸ ὅποιον δηλαδὴ ἐφύσων ἐκ τοῦ στόματος.
 ἀνήρει· ἀναιρῶ = φονεύω.
 καταφλέγω = καίω, πυρπολῶ.
 φθάσασα... ἤγαγε = ἐπρόφθασε καὶ ὠδήγησεν.

III. ΕΚ ΤΗΣ ΑΙΛΙΑΝΟΥ ΠΟΙΚΙΛΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ

1. Ἀρταξέρξης καὶ Ὁμίσης.

- ροιά = ρόδι.
 ἐπὶ λίκνου = ἐντὸς κανίστρου· διότι τόσον μεγάλο ἦτο τὸ ρόδι.
 οἴκοθεν = ἀπὸ τοῦ σπιτί του.
 ὑπερήσθη· ὑπερήδομαι = χαίρω ὑπερβολικά.
 Μίθρας· θεὸς τῶν Περσῶν, ὁ ἥλιος ὡς θεός.

2. Θράσυλλος ὁ Αἰξωνεύς.

- καινή... μανία = πρωτοφανῆς τρέλλα.
 καταίρω (ἐπὶ πλοίου) = εἰσέρχομαι εἰς τὸν λιμένα, εἰσπλέω.
 ἀπαίρω (ἐπὶ πλοίου) = ἐξέρχομαι ἀπὸ τὸν λιμένα, ἐκπλέω.
 ἀπογράφομαι τὰ πλοῖα = καταγράφω, κρατῶ κατάλογον τῶν πλοίων.
 εἰσιούσιν· εἰσιών, -οῦσα, -όν, μετχ. τοῦ εἰσερχομαι.

ιάσασθαι· ἰασάμην, ἰῶμαι (-άομαι) = θεραπεύω.

ἡσθῆναι· ἡσθην, ἡδομαι = εὐχαριστοῦμαι.

3. Φερενίκη Ὀλύμπια θεάται.

ἀγωνιούμενον· ἀγωνιοῦμαι, μέλλ. τοῦ ἀγωνίζομαι.

κωλύω = ἐμποδίζω.

Ἑλληνοδίκαι οἱ· οἱ ἐποπτεύοντες τοὺς ἀγῶνας καὶ παρέχοντες τὰ βραβεῖα εἰς τοὺς νικητάς.

ἔξενίκησε τὸν νόμον = ἔκαμεν, ὥστε νὰ παραβῆθῃ ὁ νόμος.

εἶργω τῆς θεάς τὰς γυναῖκας = δὲν ἐπιτρέπω τὴν θεάν εἰς τὰς γυναῖκας.

4. Οἱ τῶν Ἑλλήνων ἄριστοι.

ἐν πενίᾳ διαζῶ = ζῶ φτωχικά.

καὶ τοὺς φόρους τοῖς Ἑλλησι τάξας· ὁ Ἄριστείδης ὤρισε τοὺς φόρους τῶν συμμάχων κατὰ τὴν πρώτην Ἀθηναϊκὴν συμμαχίαν.

ἐντάφια = τὰ ἀναγκαῖα χρήματα διὰ τὴν ταφήν.

καλὸς κάγαθος = τίμιος καὶ εὐγενής.

ἔασάτω· εἶσα, ἐῶ = ἐπιτρέπω, ἀφήνω.

ἐφόδιον = τὰ ἀναγκαῖα χρήματα πρὸς διατροφήν κατὰ τὴν ἐκστρατείαν.

5. Λακεδαιμονίων μητέρες.

πυνθάνομαι = μανθάνω.

κεῖσθαι = ὅτι εἶχον φονευθῆ.

ἐπισκοπῶ = παρατηρῶ, ἐξετάζω.

γαυροῦμαι (-όομαι) = ὑπερηφανεύομαι.

σεμνὸν ὀρῶ = βλέπω, κοιτάζω μὲ σοβαρότητα.

εἰ δὲ ἄλλως = ἂν δὲ ἀντιθέτως.

αἰδοῦμαι (-έομαι) = αἰσχύνομαι = ντροπιάζομαι.

πολυάνδριον· νεκροταφεῖον, ὅπου ἐθάπτοντο ὅποιοιδήποτε, καὶ οἱ τυχαῖοι νεκροί.

6. Κρητῶν νόμος.

ψυχαγωγοῦμαι (-έομαι) = τέρπομαι, εὐχαριστοῦμαι.
 τῆ μνήμη διαλαμβάνω = συγκρατῶ εἰς τὴν μνήμην.

7. Λακωνικοὶ νόμοι.

ἀτέλεια στρατείας = ἀπαλλαγὴ ἀπὸ στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν.
 ἀφείσθαι· ἀφείμαι, παρακ. τοῦ ἀφίεμαι = ἀπαλλάσσομαι.
 λειτουργία = χρηματικὴ εἰσφορὰ εἰς τὸ κράτος.
 οὐκ ἐξῆν = δὲν ἦτο ἐπιτετραμμένον.
 σκυλεύω = ἀφαιρῶ τὰ ὄπλα ἢ ἄλλα πράγματα τοῦ φονευθέντος ἐχθροῦ.
 θαλλός = κλάδος δένδρου, κυρίως τῆς ἐλαίας.
 φοινικίς -ίδος = ἐρυθρὸν ἱμάτιον.

8. Νόμος Ἄττικός.

περιτύχη· περιέτυχον, περιτυγχάνω τινί = συναντῶ τινα.
 ἐπιβάλλω αὐτῷ γῆν = ρίπτω ἐπάνω εἰς αὐτὸ χῶμα.
 ἦν φυλαττόμενον παρὰ τοῖς Ἄθηναίοις = τὸ ἐκρατοῦσαν οἱ Ἄθηναῖοι ὡς ἔθιμον.
 βοῦς ἀρότης = βόδι· καμτερό.
 πονήσαντα· πονῶ (-έω) = κοπιᾶζω.
 εἶη ἂν γεωργός = εἶναι, θεωρεῖται ὡς γεωργός.
 κάματος = κόπος.
 κοινωνός = αὐτὸς ποῦ λαμβάνει μέρος, μέτοχος.

9. Αἰνείου εὐσέβεια.

ἐάλω· ἐάλω, ἀόρ. τοῦ ἀλίσκομαι = κυριεύομαι.
 οἰκτίραντες· ὄκτιρα, οἰκτίρω = λυποῦμαι, εὐσπλαγγνίζομαι.
 ἀλίσκομένων· ἀλίσκομαι = συλλαμβάνομαι, αἰχμαλωτίζομαι.
 τύχη = συμφορὰ.
 ἀπιέναι· ἀπαρ. τοῦ ἀπέροχομαι.
 ἀμελῶ τιος = ἀδιαφορῶ διὰ κάποιον.
 πατρῷοι θεοὶ = οἱ θεοὶ τῶν πατέρων, τῶν προγόνων.
 συνεχώρησαν· συγχωρῶ λαβεῖν = ἐπιτρέπω νὰ λάβῃ.

γεγηρακότα = γέροντα· γεγήρακα = είμαι γέρων.

ἀναθέμενος· ἀναθέμην ἄορ· ἀνατίθεμαι τοῖς ὄμοις = φορτώνομαι
εἰς τοὺς ὄμους.

τὰ οἰκεῖα κτήματα = τὰ πράγματά του.

10. Τίτορμος καὶ Μίλων.

περιέτυχεν· περιτυγχάνω = συναντῶ.

μέγα φρονῶ = ὑπερηφανεύομαι.

λαβεῖν πείραν τῆς ἰσχύος αὐτοῦ = νὰ δοκιμάσῃ τὴν δύναμίν του.

οὐδὲν μέγα ἰσχύειν = ὅτι δὲν ἔχει μεγάλην δύναμιν.

ἦρε· ἦρα, ἄορ. τοῦ αἴρω = σηκώνω.

μόλις = μὲ δυσκολίαν.

στάς δ' μετχ. τοῦ ἔστην τοῦ ρ. ἵσταμαι = στέκομαι.

λαμβάνω τοῦ ποδός = πιάνω ἀπὸ τὸ πόδι.

ἀποδρᾶναι = νὰ φύγῃ, ἄορ. τοῦ ἀποδιδράσκω.

ὁμοίως κατεῖχε = ὁμοίως ἐκρατοῦσε.

IV. ΕΚ ΤΩΝ ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ ΝΕΚΡΙΚΩΝ ΔΙΑΛΟΓΩΝ

1. Ἑρμοῦ καὶ Χάρωνος.

λογισώμεθα· ἐλογισάμην, λογίζομαι = λογαριάζω.

πορθμεὺς -έως ὅ· ὁ λεμβοῦχος ποῦ περνᾷ τοὺς ἄλλους, ἀπὸ τὴν μίαν
ἕχθην εἰς τὴν ἄλλην. Ἐδῶ πορθμεὺς εἶναι ὁ Χάρων.

αὐθις = πάλιν.

ἐρίζω = φιλονικῶ.

ἄγκυραν ἐντειλαμένῳ ἐκόμισα = σοῦ ἔφερα μίαν ἄγκυραν, ποῦ
μοῦ παρήγγειλες.

πέντε δραχμῶν = ἀντὶ πέντε δραχμῶν.

πολλοῦ λέγεις = πολλὰ λές (δηλ. ἀκρίβᾳ τὴν ἀγόρασες).

Ἄιδωνεὺς = Ἄιδης.

τῶν πέντε ἐπριάμην = πέντε δραχμὰς τὴν ἀγόρασα.

τίθει = βάλει.

ἀκέστρα ὑπὲρ τοῦ ἰστίου = σακορράφα γιὰ τὸ πανί.

ἐπιπλάσαι· ἐπέπλασα, ἐπιπλάττω = πλάθω, βουλλώνω.

τοῦ σκαφιδίου τὰ ἀνεωγότα = τὶς χαραμάδες τῆς βάρκας· ἀνεω-
γότα ἀνέωγα, παρακ. τοῦ ἀνοίγω.

ἦλος ὁ = καρφί.

καλώδιον = παλαμάρι.

ἄξια ταῦτα ἐπρίω = φθηνὰ τὰ ἀγόρασες.

εἰ μὴ τι ἄλλο ἡμᾶς διέλαθε = ἂν δὲν ἐλησμονήσαμεν τίποτε ἄλλο.

ἐν τῷ λογισμῷ = εἰς τὸν λογαριασμόν.

φής = λέγεις, τοῦ ρ. φημί.

λοιμὸς ὁ = ἐπιδημικὴ νόσος.

ἐνέσται = θὰ εἶναι δυνατόν.

ἀποκερδᾶναι = νὰ κερδίσω περισσότερα.

παραλογιζόμενος τὰ πορθμεῖα = λογαριάζων περισσότερα πορ-
θμεῖα, δηλ. ἐξαπατῶν τοὺς νεκροὺς.

καθεδοῦμαι· μέλλ. τοῦ καθέξομαι = κάθημαι.

τὰ κάκιστα... γενέσθαι = νὰ γίνουν τὰ μεγαλύτερα κακά.

ὡς ἂν... ἀπολάβοιμι = ὥστε νὰ λάβω τὰ ὀφειλόμενα.

οὐκ ἔστιν ἄλλως = δὲν ἔμπορεῖ νὰ γίνῃ διαφορετικά.

παρατείνοιτο... τὸ ὄφλημα = ἀναβάλλεται ἢ ἐξὸφλησις τοῦ χρέους.

2. Διογένης καὶ Πολυδεύκους.

Διογένης: κυνικὸς φιλόσοφος. Οἱ κυνικοὶ φιλόσοφοι περιεφρόνουν τὸν
πλοῦτον καὶ τὰ ἀξιώματα, ἔζων δὲ λιτότατα καὶ ἐνεδύοντο πενιχρό-
τατα.

Μένιππος: ἐπίσης κυνικὸς φιλόσοφος, μεταγενέστερος τοῦ Διογένης.

Πολυδεύκης: ἀδελφὸς τοῦ Κάστορος· οὗτοι ἀποθανόντες καὶ εἰς τὸν
"Ἄδην κατελθόντες ἐπανήρχοντο εἰς τὴν ζωὴν ἐναλλάξ ἀνὰ μίαν
ἡμέραν.

ἐντέλλομαι = παραγγέλλω.

ἐπειδὴν τάχιστα ἀνέλθης = εὐθὺς ὡς ἀναθῆς.

σὸν γὰρ ἔστιν = διότι σεῖρά σου εἶναι.

ἀναβιδῶναι· ἀνεβίωσι, ἀόρ. τοῦ ἀναζῶ = ἐπανερχομαι εἰς τὴν ζωὴν.

Κράνειον: γυμναστήριον εἰς τὴν ἀρχαίαν Κόρινθον, ὅπου οἱ φιλό-
σοφοὶ ἔκαμον τὰς διδασκαλίας των εἰς τοὺς νέους.

Λύκειον: γυμναστήριον εἰς τὰς ἀρχαίας Ἀθήνας, ὅπου καὶ ἄλλοι φι-
λόσοφοι καὶ μάλιστα ὁ Ἀριστοτέλης ἔκαμε τὴν διδασκαλίαν του.

καταγελῶ (-άω) = περιπαίζω.

εἶ σοι... καταγεγέλασται = ἂν ἀρκετὰ ἔχῃς ἐμπαίξει: τὰ ἐπὶ τῆς γῆς.

ἐνθάδε = ἐδῶ εἰς τὸν Ἄδην.

ἐπιγελασάμενον· ἐπιγελάσομαι, μέλλ. τοῦ ἐπιγελῶ = ἐμπαίζω.

διαγιγνώσκομαι = γνωρίζομαι.

ἐμπλησάμενον· ἐνεπλησάμην, ἐμπίπλαμαι = γεμίζω.

θέρμοι οἱ = βρεχτοκούκκια.

τρίοδος ἡ = σταυροδρόμι.

Ἐκάτης δεῖπνον· εὐτελεῖ ἐδέσματα, τὰ ὅποια παρετίθεντο χάριν τῶν πτωχῶν εἰς τὰς τρίόδους.

ὅπως δὲ εἰδῶ... τὴν ὄψιν; = καὶ διὰ τὴν τὸν ἀναγνωρίσω καλὰ, (εἰπέ μου) ποῖον εἶναι τὸ ἐξωτερικόν του;

τριβώνιον... πολύθυρον = ἔνδυμα μὲ πολλὰς τρύπες.

ἅπαντι ἀνέμῳ ἀναπεπταμένον = ἀνοικτὸν εἰς κάθε ἀνεμον.

τὰ πολλὰ = ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, συνήθως.

ἐπισκώπτω· σκώπτω = ἐμπαίζω.

βούλει = θέλεις, δέχεσαι.

ἐντείλωμαι· ἐνετείλωμαι, ἐντέλλομαι.

παρεγγυῶ (-άω) = προτρέπω.

παύσασθαι αὐτοῖς... ληροῦσι καὶ παραπαίουσι = νὰ παύσουν ἀπὸ τοῦ νὰ ἀνοηταίνου καὶ νὰ πλανῶνται!

φήσουσι· φήσω, μέλλ. τοῦ φημί.

τάλαντα ἐπὶ ταλάντοις συντιθέντες = δημιουργοῦντες περιουσίαν ἐκ πολλῶν ταλάντων.

ἓνα ὀβολὸν ἔχοντας· ἐννοεῖται ὁ ὀβολός, τὸν ὅποιον οἱ ἀρχαῖοι ἔθετον εἰς τὴν χεῖρα τοῦ νεκροῦ, ἓνα δῶση αὐτὸν εἰς τὸν Χάρονα ὡς πορθμεῖα.

εἰρήσεται· τετελ. μέλλ. τοῦ λέγω = ρηθῆσονται.

τοῖς καλοῖς = εἰς τοὺς ὥραίους.

νεῦρα εὐτονα = νεῦρα δυνατά.

πάντα μία ἡμῖν κόνις = ὅλα αὐτὰ εἰς ἡμᾶς (εἰς τὸν Ἄδην) εἶναι ἀδιακρίτως κόνις (παρωδία τῆς παροιμίας « πάντα μία Μύκονος »).

φασὶ = καθὼς λέγουν.

ἀχθόμενοι τῷ πράγματι = λυπούμενοι, διότι εἶναι πένητες.

ἰσοτιμία = ἰσότης.

ἀμείνους· ἀμείνων = ἀνώτερος, καλύτερος.

ἐπιτιμῶ τινι = ἐπιπλήττω τινά.

ἐκλελύσθαι αὐτοὺς = ὅτι αὐτοὶ εἶναι ἐκλελυμένοι, παράλυτοι,
ἔνεκα τοῦ πλοῦτου.

ἀπένεγκε· ἀπήνεγκον, ἀόρ. τοῦ ἀποφέρω = κομίζω, διαβιβάζω.

3. Χάρωνος καὶ Μενίππου.

ἀπόδος· προστακτ. τοῦ ἀπέδωκα, ἀποδίδωμι.

πορθμεῖα τὰ = ὁ μισθὸς διὰ τὸ πέρασμα ἀπὸ τὴν μίαν ὄχθην εἰς
τὴν ἄλλην.

ἥδιον· συγκριτικὸν τοῦ ἡδέως = εὐχαρίστως.

διαπορθμεύω τινά = περῶ κάποιον ἀπὸ τὴν μίαν ὄχθην εἰς τὴν
ἄλλην.

ἄγξω· ἄγχω = πνίγω.

ἀποδῶς· ὑποτακτ. τοῦ ἀπέδωκα, ἀποδίδωμι.

πατάξας· ἐπάταξα, πατάσσω = κτυπῶ.

ἔση πεπλευκῶς· τετελ. μέλλον ἀντὶ παρακειμένου: πέπλευκας.

μάτην· ἀνωφελῶς, ἀμισθί.

ὑπὲρ ἐμοῦ σοι ἀποδότω = ἄς σὲ πληρώσῃ διὰ λογαριασμόν μου.

νῆ Δι' ὠνάμην γε κτλ. = μὰ τὴν ἀλήθειαν πολὺ θὰ ὠφελούμην, ἂν
πρόκειται νὰ πληρώω διὰ λογαριασμόν τῶν νεκρῶν· ὠνάμην, ἀόρ.
τοῦ ὀνίναμαι = ὠφελούμαι.

οὐκ ἀποστήσομαί σου = δὲν θὰ φύγω ἀπὸ κοντά σου.

νεωλκῶ (-έω) = τραθῶ τὸ πλοῖον εἰς τὴν ἀκτὴν.

πορθμεῖον = ἡ λέμβος τοῦ πορθμέως.

οὐκ ἦδεις ὡς κομίζεσθαι δέον = δὲν ἤξευρες, ὅτι ἔπρεπε νὰ
ἔχης (δηλ. ὀβολόν); κομίζομαι τι = ἔχω μαζί μου κάτι.

αὐχῆσεις· αὐχῶ (-άω) = καυχῶμαι.

προϊκα· ἐπίρρ. = ἀμισθί, δωρεάν.

ἦντλησα = ἐτραβήξα τὰ νερά, ποὺ ἔκαμνεν ἡ βάρκα.

κώπης συνεπελαβόμην = ἐδοήθησα εἰς τὴν κωπηλασίαν.

οὐδὲν ταῦτα πρὸς πορθμέα = αὐτὰ δὲν ἔχουν καμμίαν σχέσιν
μὲ τὸν πορθμέα.

οὐ θέμις ἄλλως γενέσθαι = δὲν ἡμπορεῖ νὰ γίνη διαφορετικά·

θέμις, γεν. -ιδος = δίκαιον, σωστό.

ἀπάγω = ὀδηγῶ.

πληγὴ = κτύπημα.

Αἰακός· δικαστῆς εἰς τὸν Ἄδην.

πήρα = σάκος, ταγάρι.

τῆς Ἐκάτης τὸ δεῖπνον· βλ. ἀνωτέρω, σελ. 87.

κύνα· ὁ Μένιππος ὠνομάζετο κύων, ὅπως ὄλοι οἱ κυνικοὶ φιλόσοφοι.

οἷα καὶ ἐλάλει παρὰ τὸν πλοῦν = (νὰ ἤξευρες) τί ἔλεγεν, ὅταν

ἐταξιθεύαμεν (λέγονται ταῦτα θαυμαστικῶς).

οἰμῶζω = φωνάζω οἴμοι, ἀλίμονον, θρηγῶ.

4. Μενίππου καὶ Ἑρμοῦ.

οἱ καλοί... αἱ καλαί· καλὸς = ὠραῖος.

ξενάγησον· ξεναγῶ (-έω) = ὀδηγῶ τινα (ὡς ξένον).

νέηλυν· νέηλυς, γεν. -υδος = νεοφερμένος.

οὐ σχολή μοι = δὲν ἔχω καιρόν· σχολή = ἄδεια.

Ἰάκινθος, Νάρκισσος, Νιρεύς, Ἀχιλλεύς, Τυρῶ, Ἑλένη,

Λήδα· μυθολογικὰ πρόσωπα, περίφημα διὰ τὴν ὠραιότητά των.

σαρκῶν γυμνά = χωρὶς σάρκας.

ὧν σὺ ἔοικας καταφρονεῖν = τὰ ὅποια σὺ φαίνεται, ὅτι περιφρονεῖς.

οὐ γὰρ ἂν διαγνοίην = διότι δὲν ἡμπορῶ νὰ τὴν διακρίνω· δια-
γνοίην· διέγνω, ἀβρ. τοῦ διαγιγνώσκω.

τουτὶ = τοῦτο ἐδῶ, αὐτοδᾶ.

χίλια νῆες ἐπληρώθησαν = χίλια πλοῖα παρεσκευάσθησαν (δηλ.
κατὰ τὸν Τρωϊκὸν πόλεμον).

γεγόνασιν· τοῦ γίγνομαι· ἀνάστατος γίγνομαι = καταστρέφομαι.

ἐπιλεξάμενος· ἐπελεξάμην, τοῦ ρ. ἐπιλέγομαι = ἐκλέγω.

κεῖσο = ξαπλώσου· τοῦ ρ. κείμαι.

τοὺς ἄλλους νεκροὺς μέτειμι = θὰ ὑπάγω νὰ ἰδῶ τοὺς ἄλλους
νεκρούς.

5. Νιρέως καὶ Θεοσίτου καὶ Μενίππου.

καλλίων = ὠραιότερος· θετικὸν καλός.

σοὶ δοκῶ = σοῦ φαίνομαι.

- ειδέναι· ἀπαρεμφ. τοῦ οἶδα = γνωρίζω.
 πότερος = ποῖος ἀπὸ τούτων δύο, ποῖος.
 ἔν... τοῦτο ἔχω = ἔνα τοῦτο ἔχω ἰδικόν μου, μὲ τὸ μέρος μου.
 προσειπών· προσεῖπον, τοῦ ρ. προσαγορεύω = ὀνομάζω.
 φοξὸς = μὲ μυτερὸ κεφάλι, κρομμυδοκέφαλος.
 ψεδνὸς = φαλακρὸς.
 χείρων = χειρότερος, ἀσχημότερος, θετ. κακός.
 ἡγῆ· ἡγοῦμαι = νομίζω.
 κάλλιστος = ὡραιότατος, θετ. καλός.
 ὑπὸ Ἴλιον = εἰς τὴν Τροίαν.
 ὑπὸ γῆν = ὑποκάτω τῆς γῆς, εἰς τὸν Ἄδην.
 ταύτη μόνον = κατὰ τοῦτο μόνον.
 εὐθρυπτος = εὐκολόθραυστος.
 ἀλαπαδνὸς = ἀδύνατος, ἀσθενής.
 ἔροῦ· προστακτ. τοῦ ἄορ. ἠρόμην τοῦ ρ. ἐρωτῶ.
 ὄνειράτα = μάταια πράγματα.
 ἴσασιν = γνωρίζουν· τοῦ οἶδα.

6. Κατὰ Μενίππου.

- ἄλλοσέ ποι = κάπου ἄλλου.
 κατάστησον· κατέστησα, καθίστημι = τοποθετῶ.
 τί ὑμᾶς δεινὸν ἐργάζεται = τί κακὸν σᾶς κάμνει.
 ὁμόνεκρος ὦν = ἀφοῦ εἶναι νεκρὸς ὅπως καὶ σεῖς.
 μεμνημένοι τῶν ἄνων = ἐνθυμούμενοι τὰ ἀγαθὰ, τὰ ὅποια εἴχομεν
 εἰς τὸν ἄνω κόσμον.
 Μίδας· βασιλεὺς τῶν Φρυγῶν, οὐδὲν ἄλλο ἐπιθυμήσας ἐν τῷ κόσμῳ
 εἰμὴ μόνον χρυσόν.
 Σαρδανάπαλλος· βασιλεὺς τῶν Ἀσσυρίων, διαδόχτος διὰ τὴν πο-
 λυδάπανον δαίταν.
 Κροῖσος· βασιλεὺς τῶν Λυδῶν, περίφημος διὰ τοὺς ἀπείρους θησαυ-
 ρούς του.
 οὐ φέρομεν... παροικοῦντα = δὲν τὸν ὑποφέρομεν νὰ κατοική-
 ῃ πλησίον μας.
 χρυσίον = τὰ ἐκ χρυσοῦ σκεύη, τὸ χρυσάφι.

τρυφή = καλοπέραση.

ἐπιγελῶ = ἐμπαίζω.

ἐπιταράττει ἡμῶν τὰς οἰμωγὰς = μᾶς ἐνοχλεῖ, ὅταν οἰμώζωμεν,
ὅταν θρηγοῦμεν.

τηλικούτον = τόσον πολύ.

διαφέρω = ὑπερέχω.

ἡλικόν = ὄσον.

καὶ ὄλως λυπηρὸς ἔστιν = καὶ ἐν γένει εἶναι ἐνοχλητικός.

τί ταῦτά φασι; = τί εἶναι αὐτὰ ποὺ λέγουν;

ὀλέθριος· ποὺ προκαλεῖ ὀλεθρον, κακός.

ἀπέχρησε· ἀποχωρῶ (-ήω) = εἶμαι ἀρκετός, φθάνω.

βιῶναι· ἐβίον, ἀβρ. τοῦ ζῶ.

τοιγαροῦν = λοιπόν.

ἀνιῶ (-άω) τινα = κάμνω τινὰ γὰ λυπηθῆν, στενοχωρῶ.

ὑβρις = περιφρόνησις, ὀνειδισμός.

μωραίνω = εἶμαι ἀνόητος.

ὁμόσηφος = σύμφωνος.

στασιάζω = μαλώνω.

οὕτω γινώσκετε = αὐτὴν τὴν γνώμην γὰ ἔχετε.

ἐνθα ἂν ἴητε = ὅπουδῆποτε μεταθῆτε.

ἐλευθέροις ἀνδράσιν ἐντρυφῶντες = κολακεύοντες τὸν ἑαυτὸν
σας εἰς βάρος ἐλευθέρων ἀνθρώπων.

μνημονεύω = λαμβάνω ὑπ' ὄψιν μου.

πάντων ἐκείνων ἀφηρημένοι = χωρὶς γὰ ἔχετε τίποτε ἀπὸ ἐκεῖνα.

πολλάκις συνείρων = πολλάκις ἐπαναλαμβάνων.

ἐπάσομαι ὑμῖν = θὰ συμπληρώω τὰς οἰμωγὰς σας· τοῦ ρ. ἐπάδω.

πρέποι γὰρ ἂν = διότι ἀρμόζει, ταιριάζει.

ἐπαχόμενον = προστιθέμενον (ὡς συμπλήρωμα, ὡς ἐπαδός).

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

I. ΑΙΣΩΠΕΙΟΙ ΜΥΘΟΙ

Σελ.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΑΙΣΩΠΟΥ

7

Σελ.

1. Ἄλωπηξ καὶ βότρυες	9	11. Κόραξ καὶ ἀλώπηξ	11
2. Ὄνος καὶ λεοντῆ	9	12. Λέων καὶ ἄρκτος	12
3. Λύκος καὶ λέων	9	13. Λέων καὶ μῦς	12
4. Λαγωὶ καὶ ἀλώπεκες	10	14. Λέων καὶ ἀλώπηξ	12
5. Ζεὺς καὶ ὄφις	10	15. Λέων, λύκος καὶ ἀλώπηξ	13
6. Χελώνη καὶ λαγῶς	10	16. Γεωργοῦ παῖδες	13
7. Ναυαγός	10	17. Ὀδοιπόροι καὶ πλάτανος	14
8. Πῆραι δύο	10	18. Παῖς ψεύστης	14
9. Κολοῖος καὶ γλαυξ	11	19. Ὀδοιπόροι καὶ ἄρκτος	14
10. Κομπαστής	11		

II. ΕΚ ΤΗΣ ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΥ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΥ

19

A. Ἐκ τῆς Θεογονίας καὶ Κοσμογονίας.

1. Οὐρανός καὶ Γῆ	21	6. Προμηθεὺς	23
2. Κρόνος καὶ Ῥέα	22	7. Δευκαλίων καὶ κατακλυ- σμός	24
3. Γέννησις τοῦ Διὸς	22	8. Ἑλληνες	25
4. Ζεὺς καὶ καὶ Τιτανομαχία	22	9. Ἡ Δημήτηρ ἐν Ἐλευσίνι	25
5. Γιγαντομαχία	23		

B. Ἡρακλῆς.

1. Γέννησις Ἡρακλέους	27	9. Ὁ Κρῆς ταῦρος	31
2. Μανία Ἡρακλέους	28	10. Αἱ Διομήδους ἵπποι	31
3. Ὁ Νεμεαῖος λέων	28	11. Ὁ ζωστήρ τῆς Ἰππολύτης	32
4. Ἡ Λερναία ὕδρα	28	12. Αἱ βόες τοῦ Γηρυόνου	32
5. Ἡ χρυσόκερως ἔλαφος	29	13. Τὰ χρυσὰ μῆλα τῶν Ἑσπε- ρίδων	33
6. Ὁ Ἐρυμάνθιος κάπρος	29	14. Ὁ Κέρβερος	34
7. Ἡ κόπρος τῶν βοσκημάτων τοῦ Αὐγείου	30	15. Ἡρακλῆς καὶ Δηιάνειρα	34
8. Αἱ Στυμφαλίδες ὄρνιθες	30	16. Θάνατος Ἡρακλέους	35

Γ'. Ἀργοναυτική Ἐκστρατεία.

	Σελ.		Σελ.
1. Ἴνώ ἐπιβουλεύει τῷ Φρίξῳ καὶ τῇ Ἑλλῆ	36	5. Ὁ μάντις Φινεὺς ἀπαλλάσσεται τῶν Ἀρπυιῶν . . .	38
2. Φρίξος ἀφικνεῖται εἰς Κόλχους	37	6. Ἡ Ἀργὼ διαπλέει τὸν πόρον τῶν συμπληγάδων πετρῶν	39
3. Πελίας πέμπει Ἰάσονα ἐπὶ τὸ χρυσοῦν δέρας	37	7. Ἰάσων λαμβάνει τὸ δέρας	39
4. Ἰάσων παρασκευάζεται πρὸς ἀπόπλουν	38		

III. ΕΚ ΤΗΣ ΑΙΛΙΑΝΟΥ ΠΟΙΚΙΛΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΑΙΛΙΑΝΟΥ		43	
1. Ἀρταξέρξης καὶ Ὠμίσης	45	6. Κρητῶν νόμος	47
2. Θράσυλλος ὁ Αἰξωνεὺς .	45	7. Λακωνικοὶ νόμοι	47
3. Φερενίκη Ὀλύμπια θεᾶται	46	8. Νόμος Ἀττικὸς	47
4. Οἱ τῶν Ἑλλήνων ἄριστοι .	46	9. Αἰνεῖο εὐσέβεια	48
5. Αἱ Λακεδαιμονίων μητέρες	46	10. Τίτορμος καὶ Μίλων . . .	48

IV. ΕΚ ΤΩΝ ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ ΝΕΚΡΙΚΩΝ ΔΙΑΛΟΓΩΝ

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ		53	
1. Ἑρμοῦ καὶ Χάρωνος	55	4. Μενίππου καὶ Ἑρμοῦ . . .	59
2. Διογένους καὶ Πολυδεύκους	56	5. Νιρέως καὶ Θεραΐτου καὶ Μενίππου	60
3. Χάρωνος καὶ Μενίππου . .	58	6. Κατὰ Μενίππου	61

ΣΗΜ. Ἐκ τῶν Αἰσωπείων μύθων οἱ ὑπ' ἀριθ. 17, 18 καὶ 19 ἐλήφθησαν ἐκ τῶν Ἐκλογῶν τοῦ Κ. Χαραλαμποπούλου, πᾶσα δὲ ἡ λοιπὴ ὕλη τοῦ παρόντος βιβλίου ἐλήφθη ἐκ τῶν Ἐκλογῶν τοῦ Βασ. Φάβη.

Ἡ καλλιτεχνικὴ διακόσμησης τοῦ βιβλίου ἐσχεδιάσθη ἀπὸ τὸν ζωγράφον κ. Βάσον Γερμενῆν.

---

¹Ανάδοχος έκτυπώσεως και βιβλιοδετήσεως: «Ελληνική Ήκδοτική Ήταιρεία» Α. Ε.
²Εργοστάσιον Γραφικῶν Τεχνῶν — Παπαδιαμαντοπούλου 44, Ἀθήναι.

112

87

ΑΡΧ

ΔΙΑ ΤΗΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΝ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΗΣ

ΔΡΧ. 20.—

ΔΙΑ ΤΑΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ ΔΡΧ. 22.—